

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 23
www.koinonikikainotomia.gr

ΜΑΪΟΣ 2019

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης, τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΗ

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΗΛΙΑΚΗ**

Η Δημοκρατία λειτουργεί και πάλι. Μας δίνει το δικαίωμα σε λίγες εβδομάδες να εκλέξουμε την επόμενη αντιπροσωπία που θα διοικεί και θα δημιουργεί τις συνθήκες που θα ζει η κοινωνία τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Πολλές οι υποψήφιος πολιτικές ομάδες υπόσχονται, αν εκλεγούν, ότι θα βελτιώσουν τις συνθήκες ζωής μας. Πως;

Όλοι θα μοιράζονται δικαιότερα τον πλούτο της Κοινωνίας αλλά μερικοί λένε θα τον αυξάνουν πιο έντονα Άλλοι λένε ότι η ίδια η οικολογία εμπορευματοποιείται και παράγει αζημίως πλούτο. Μερικοί πάλι, ισχυρίζονται ότι τον πλούτο πρέπει να τον διαχειρίζονται οι εκπρόσωποι του λαού (όχι ο ίδιος ο λαός).

Βλέπουμε ότι το ζητούμενο είναι η διαχείριση του πλούτου. Η δικαιοσύνη, ο πολιτισμός διαμορφώνονται για να εξυπηρετούν τον τρόπο διαχείρισης του πλούτου. Όλοι λοιπόν έχουν μια πρόταση (ιδεολογία τη λένε) χωρίς κανείς να εξασφαλίζει με βεβαιότητα στο τέλος της 4ετίας ένα θετικό αποτέλεσμα για την κοινωνία.

Γιατί όμως;

Απλά γιατί όλοι γίνονται μέρος ενός ανεξέλεγκτου παγκόσμιου συστήματος το οποίο όταν το υπηρετεί τυφλά δεν ξέρεις που θα σε βγάλει. Όταν όμως απλά συνεργάζεσαι με το σύστημα έχεις περιθώρια για να κάνεις τα καλά, τα δικά σου.

Τι λοιπόν μπορεί να κάνει μια κοινωνία για όφελος της χωρίς να συγκρούεται με το σύστημα;

Πρώτα απ' όλα να βρεθούν οι κατάλληλοι άνθρωποι και οι πολίτες να τους εμπιστευθούν. Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να χαρακτηρίζονται από ηθικό και πνευματικό κόσμο που σέβεται τον κάθε άνθρωπο και να έχουν αταλάντευτη πίστη για το δικαίο του καθενός.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τα παρακάτω.

1. ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΣΗ ΙΣΧΥΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ-ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΩΣΤΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Αυτό μπορεί να γίνει με θεσμικούς κανόνες όπως:

α) Προϋπόθεση νόμιμης λειτουργίας της επιχείρησης είναι η ΜΙΣΘΟΔΟΤΙΚΗ και ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ενημερότητα.

β) Μεριδίδιο, καθορισμένο ανά επιχείρηση, στα κέρδη της επιχείρησης για λογαριασμό των εργαζομένων πέραν του μισθού τους.

γ) Εκτοκισμός των εισφορών των εργαζομένων.

δ) Κατάργηση της ανωνυμίας όλων των εταιρειών.

2. ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΣΗ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ.

α) Υποχρεωτική αναγραφή τιμής παραγωγού (εργοστασίου ή χωραφιού κλπ.) πάνω στο προϊόν όπου θα αναγράφονται λεπτομέρειες παραγωγής ή σύνθεσης του προϊόντος (για να ελέγχεται η εμπορική εκμετάλλευση).

β) Έλεγχος δημόσιων και ιδιωτικών επιχειρήσεων,

οι οποίοι θα υπάγονται σε εκλεγμένα κοινωνικά σώματα για το σκοπό αυτό (με εναλλασσόμενα πρόσωπα σε μικρά χρονικά διαστήματα).

γ) Σε κάθε παρεχόμενη υπηρεσία θα υπάρχει υποχρεωτικά ανάρτηση, κόστους κάθε παρεχόμενης υπηρεσίας.

δ) Οι καταθέτες κάθε τράπεζας θα εκπροσωπούνται αναλογικά του συνολικού τους κεφαλαίου στο Διοικητικό Συμβούλιο αυτής.

ε) Αρχή συνυπευθυνότητας. Αυτοί που δίνουν χρήματα έχουν την ίδια ευθύνη με αυτούς που τα παίρνουν.

3. ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΣΗ ΙΣΧΥΟΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

α) Η κοινοβουλευτική εξουσία είναι για να ψηφίζει μόνο τους Νόμους.

Η εκτελεστική εξουσία είναι για να εφαρμόζονται οι νόμοι δίκαια στην κοινωνία.

Δεν πρέπει να σχετίζονται οι αντιπρόσωποι των εξουσιών αυτών.

Η Ανώτατη Δικαστική Εξουσία υποδεικνύεται από το Σώμα Δικαστών και τους Εκλεγμένους της Κοινωνίας.

β) Σε προκριματικές εκλογές ο λαός (μέλη και φίλοι κομμάτων) προτείνει τους υποψηφίους.

γ) Συμβουλευτικά σώματα (γερόντων και εθελοντών) υποχρεώνουν θεσμικά τους πολιτικούς αντιπροσώπους να δίνουν εξηγήσεις και λόγο για τις θέσεις τους, πριν παρθούν αποφάσεις.

4. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

α) ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ- να έχουν αναπτυξιακό χαρακτήρα και όχι θεραπευτικό. Να δίνονται για κάθε παραγωγικό έργο, χωρίς πρόσθετες υποθήκες, 100% χαμηλότοκα δάνεια τα οποία να εξοφλούνται σε μακρά χρονική διάρκεια από τις επιδοτήσεις.

β) Ο κρατικός φορέας να ασφαλίσει υποχρεωτικά τις δαπάνες της νέας παραγωγής κατά παντός κινδύνου και ο Ιδιωτικός φορέας να ασφαλίσει προαιρετικά την προσδοκώμενη υπεραξία του προϊόντος.

γ) Παροχή υπηρεσιών και υποδομών στις Οικοτεχνίες και Βιοτεχνίες για να μπορούν με ισοδύναμες συνθήκες να ανταγωνισθούν τα Βιομηχανικά προϊόντα.

5. ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΗΣ

α) Σε κάθε αίτημα όλων των πολιτών το κράτος να απαντά υποχρεωτικά σε προκαθορισμένο χρόνο, εγγράφως και αιτιολογημένα.

β) Ο έλεγχος της καλής λειτουργίας των κρατικών υπηρεσιών να γίνεται από ειδικό Σώμα ελεγκτών το οποίο θα διοικείται από πολίτες εκλεγμένους και κληρωτούς για το σκοπό αυτό. Η όλη υπηρεσία θα υπάγεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

γ) Οι δημόσιοι λειτουργοί θα προάγονται και θα μισθοδοτούνται μετά από εξετάσεις στη νομοθεσία που τους αφορά και η κοινωνία θα συμμετέχει στην αξιολόγησή τους.

6. ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ

Πως κρίνετε τη δουλειά των διεθνών οργανισμών και κυρίως της Παγκόσμιας Τράπεζας σε ότι αφορά την καταπολέμηση της φτώχειας παγκοσμίως; Πως κρίνετε τις πρωτοβουλίες φιλανθρώπων όπως αυτές που αναλαμβάνουν ο Μπιλ Γκέιτς και ο Γουόρεν Μπάφετ; Εν τέλει οι κυβερνήσεις ή οι πλούσιοι ιδιώτες πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για την αξιοπρεπή επιβίωση της ανθρωπότητας;

«Οι διεθνείς οργανισμοί εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν τη φτώχεια με παλιομοδίτικο τρόπο, Προσπαθούν να την αντιμετωπίσουν με φιλανθρωπίες. Πιστεύουν ότι το κράτος πρέπει να χορηγεί μηνιαία επιδόματα στους φτωχούς ανθρώπους. Αλλά η φιλανθρωπία κρύβει το πρόβλημα της φτώχειας. Δεν το λύνει. Η λύση σε ό, τι αφορά τη φτώχεια είναι να βοηθήσεις τους πολίτες να προετοιμαστούν για να βοηθήσουν οι ίδιοι τους εαυτούς τους.

Προσωπικά δεν είμαι υπέρ της φιλανθρωπίας. Διότι δημιουργεί εξαρτήσεις. Η ανθρώπινη ενέργεια ηγνάξει από την ανεξαρτησία και την αυτοπεποίθηση. Κάθε άνθρωπο ον διαθέτει μια αστείρευτη δυνατότητα για δημιουργία. Οι προσπάθειες μας πρέπει να εστιάζονται στην εξεύρεση τρόπων που θα απελευθερώσουν την ανθρώπινη δημιουργικότητα. Μόνο έτσι μπορεί να νικηθεί η φτώχεια».

ΜΟΥΧΑΜΑΤ ΓΙΟΥΝΟΥΣ

«Ο τραπεζίτης των φτωχών»

α) Υποχρεωτικές στοχευμένες εξετάσεις Πρόληψης στην υγεία. Η πρόληψη πρέπει να προηγείται της περίθαλψης.

β) Το δημοτικό σχολείο να μετατραπεί σε ΠΑΙΔΑΓΩΓΕΙΟ με στόχο να δημιουργεί ενάρετους πολίτες, οι οποίοι στη συνέχεια θα μαθητεύουν στις επιστήμες.

γ) Οι τοπικοί αντιπρόσωποι, για να δικαιούνται υποψηφιότητα, να εκλέγονται από ενιαία λίστα με υπόδειξη ενός αριθμού πολιτών.

Οι παραπάνω προτάσεις είναι μερικές από αυτές που δεν τολμούν όλα τα κόμματα να υπερασπισθούν και ποτέ οι πολίτες δεν τις έχουν στη διάθεσή τους για να τις στηρίζουν πολιτικά.

Η πρόοδος, η ευημερία και η ανάπτυξη χρειάζονται την εφαρμογή στην κοινωνία τέτοιων προτάσεων γιατί μόνο όταν αυτές οι προτάσεις εφαρμοστούν η κοινωνία προοδεύει και ευημερεί.

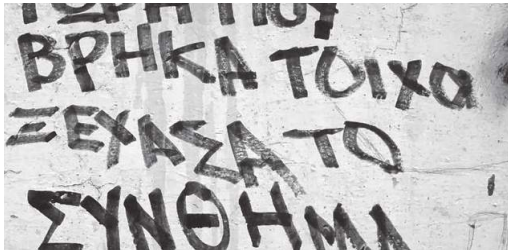
Σε αυτή την κοινωνία το Παγκόσμιο Οικονομικό Σύστημα διαθέτει ευχάριστα το κεφάλαιο του (αν το έχει ανάγκη η κοινωνία) γιατί τότε η επένδυση των Παγκόσμιων είναι πιο σίγουρη.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η Κοινωνική Καινοτομία παραθέτει το λόγο του τέως Αυστραλού πρωθυπουργού Kevin Rudd προς τους μετανάστες στη χώρα του.

Η δημοσίευση αυτή εκφράζει αποκλειστικά τις απόψεις του προαναφερθέντα πρώην πρωθυπουργού και η εφημερίδα μας ευχαρίστως θα επανέλθει με τις απόψεις που θα μας στείλουν οι αναγνώστες σχετικά με το θέμα.

«Οι μετανάστες, και όχι οι Αυστραλοί, είναι αυτοί που πρέπει να προσαρμοστούν. Έτσι είναι και αν τους αρέσει! Βαρέθηκα να ανησυχούμε σε αυτή τη χώρα μήπως προσβάλουμε ένα άτομο ή την κουλτούρα του. Οι περισσότεροι Αυστραλοί πιστεύουν στο Θεό. Δεν πρόκειται για κάποιο χριστιανικό, ακροδεξιό, πολιτικό κίνημα. Χριστιανοί, άνδρες και γυναίκες με χριστιανικές αρχές, ίδρυσαν τη χώρα μας και αυτό είναι καταγεγραμμένο καθαρά. Αρμόζει, λοιπόν, να το δείχνουμε πάνω στους τοίχους των σχολείων μας. Αν ο Θεός σας προσβάλει,

Οι παράνομοι μετανάστες ήταν ανέκαθεν πρόβλημα στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ρωτήστε όποιον Ινδιάνο θέλετε.

Ρόμπερτ Όρμπεν

σας προτείνω να βρείτε άλλο μέρος του κόσμου για να ζήσετε γιατί για μας ο Θεός είναι μέρος της κουλτούρας μας. Θα δεχτούμε αυτά που πιστεύετε, χωρίς ερωτήσεις. Από σας ζητάμε να δεχτείτε κι εσείς ό,τι πιστεύουμε εμείς, και να ζήσετε μαζί μας με αρμονία, χαρά και ειρήνη. Αυτή είναι η δική μας χώρα, η δική μας γη και ο δικός μας τρόπος ζωής, και θα σας προσφέρουμε κάθε ευκαιρία να τα απολαύσετε κι εσείς. Όμως, αν μόλις χορτάσετε αρχίσετε να παραπονιέστε, να γκρινιάζετε και να μουρμουρίζετε για τη σημαία μας, τον όρκο πίστης στη χώρα που δίνετε όταν παίρνετε την υπηκοότητα, τα χριστιανικά μας πιστεύω, τον τρόπο ζωής μας, τότε σας ενθαρρύνω να εκμεταλλευτείτε μια άλλη μεγάλη ελευθερία της Αυστραλίας: το δικαίωμα να φύγετε! Αν δεν είσατε ευχαριστημένοι, τότε φύγετε! Δεν σας φέραμε εδώ με το ζόρι. Εσείς διαλέξατε να έρθετε. Οπότε, δεχτείτε τη χώρα που εσείς διαλέξατε!»

ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΟ ΦΥΛΑΚΙΟ

Κατά τα μέσα του 20ου αιώνα ο Ντε Γκολ αποφάσισε να πάρει εκδίκηση για την ήττα στο Βατερλό και δεν τους άφησε τους Βρετανούς (τους Άγγλους δηλαδή, για να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους) να ενταχθούν στην ΕΟΚ, που τη λέμε σήμερα ΕΕ. Μόλις αποχώρησε από την πολιτική, τότε μόνο εντάχθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο. Εξήντα χρόνια το φυλάγανε η βασίλισσα και

οι Άγγλοι αριστοκράτες στους Γάλλους –και την κατάλληλη στιγμή ανταπέδωσαν την προσβολή “Leave”. Έτσι σήμερα δεν ξέρουμε πόσα μέλη έχει η ΕΕ εξαιτίας στρατηγών: Ναπολέοντα, Ουέλινγκτον, Ντε Γκολ.

Και μετά μας λένε διάφοροι πως όλα αυτά δεν ισχύουν διότι ο Μαρξ ανακάλυψε πως οι οικονομικές δυνάμεις κινούν την Ιστορία.

ΠΟΥ ΠΑΝΕ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ;

Κι όμως οι έξι πιο πλούσιες χώρες του κόσμου φιλοξενούν λιγότερο από 9% των προσφύγων παγκοσμίως, με τις φτωχότερες χώρες να επωμίζονται το μεγαλύτερο βάρος. Σύμφωνα με την Oxfam, οι ΗΠΑ, Κίνα, Ιαπωνία, Γερμανία, Γαλλία και Βρετανία, φιλοξενούν μόλις 2.1 εκατ. μετανάστες, δηλαδή το 8,9% του συνόλου παγκοσμίως. Το 1/3 των μεταναστών φιλοξενείται από τη Γερμανία (736.740), ενώ οι υπόλοιποι κατανέμονται μεταξύ των άλλων πέντε χωρών.

Η Βρετανία φιλοξενεί 168.937 μετανάστες, ένας αριθμός που για τον διευθύνων σύμβουλο της Oxfam GB, Μαρκ Γκόλντρινγκ, θεωρείται ντροπιαστικός. «Είναι ντροπή ότι η Βρετανία, μια από τις πιο πλούσιες οικονομίες παγκοσμίως να προσφέρει καταφύγιο σε λιγότερο από το 1% των προσφύγων», τονίζει χαρακτηριστικά.

Εν αντιθέσει, οι περισσότεροι από τους μισούς μετανάστες παγκοσμίως –περίπου 12 εκατ. άνθρωποι– ζουν στην Ιορδανία, στην Τουρκία, στην Παλαιστίνη, στο Πακιστάν, στο Λίβανο και στη Νότια Αφρική, παρά το γεγονός ότι αυτές οι χώρες καλύπτουν μόλις το 2% της παγκόσμιας οικονομίας.

Βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

Κοινωνική Καινοτομία

ΤΟ ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΟ ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β. ΚΟΛΛΙΑ

Μέσα από όλα τα θέματα, τα οποία καλούμαστε να επιλύσουμε ακόμα και σήμερα για να οδηγηθούμε σε σταθερή και βιώσιμη ανάπτυξη, θέλω να αναφερθώ σε μια παθογένεια του ελληνικού συστήματος, η οποία διατρέχει τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία εδώ και δεκαετίες, χωρίς να έχει υπάρξει κάποια αποτελεσματική προσπάθεια βελτίωσης.

Η παθογένεια αυτή αφορά στο πως νομοθετούμε και στο πως εφαρμόζουμε τους νόμους αυτούς.

Τι ακριβώς συμβαίνει; Ψηφίζουμε νόμους και η εφαρμογή τους κάθε άλλο παρά αυτονόητη είναι. Το αντίθετο.

Η τεράστια νομοθετική παραγωγή των τελευταίων δεκαετιών, που κατατάσσει τη χώρα μας σε μία από τις υψηλότερες θέσεις παγκοσμίως σε θέματα πολυνομίας, έχει ως άμεση συνέπεια οι νόμοι να είναι σε ισχύ, χωρίς, σε πολλές περιπτώσεις, να εφαρμόζονται. Επιπλέον παρατηρούνται σημαντικές δυσλειτουργίες και λάθη κατά την εφαρμογή νόμων, που έχουν ψηφιστεί από τη Βουλή. Στη συνέχεια, θα παραθέσω κάποιες χαρακτηριστικές προβληματικές περιπτώσεις.

Ο νόμος 4412/2016 περί δημοσίων συμβάσεων τέθηκε σε ισχύ από τις 8 Αυγούστου του 2016, χωρίς ωστόσο να υφίσταται η κατάλληλη προετοιμασία των υπηρεσιών, η εκπαίδευση του προσωπικού και η εύρυθμη και αποτελε-

σματική λειτουργία του να έρχονται αντιμέτωπες με πολλά προβλήματα, που παρουσιάζονται κατά την εφαρμογή του.

Σημαντικές καθυστερήσεις παρατηρούνται στις δημοπρατήσεις και στις προκηρξίες έργων, χρονοδιαγράμματα μετατίθενται προς τα πίσω διαρκώς, συνεχείς παρατάσεις έργων, διαρκή προβλήματα με τα πρότυπα τεύχη διακήρυξης για προμήθειες και υπηρεσίες και κίνδυνος απώλειας κοινοτικών και άλλων πόρων.

Προβλήματα υπάρχουν και με τη λειτουργία του ηλεκτρονικού συστήματος προμηθειών και ηλεκτρονικών δημοσίων συμβάσεων και, συγκεκριμένα, με τις πλατφόρμες ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, ΕΣΗΔΗΣ, ΚΗΜΔΗΣ και Διαύγεια.

Απαιτούνται σε κάθε περίπτωση παρεμβάσεις ώστε να μην καθυστερούν ή απεντάσσονται έργα και ιδιαίτερα συγχρηματοδοτούμενα, που θα συμβάλουν στη βελτίωση της επιχειρηματικότητας, στη μείωση της ανεργίας και στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας.

Τα προβλήματα, λοιπόν, που παραμένουν σε εκκρεμότητα είναι πολλά και κινδυνεύουν να διογκωθούν, αν δεν ασχοληθούμε σοβαρά μαζί τους. Και η διόγκωση αυτή θα οδηγήσει –με μαθηματική ακρίβεια– σε περαιτέρω επιβράδυνση του ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, αλλά και σε απαξίωση του brand, Ελληνική Δημοκρατία, σε μια περίοδο, που στη χώρα χρειαζόμαστε όσο ποτέ άλλοτε, τις επενδύσεις και τις νέες θέσεις εργασίας. Χρειαζόμαστε την παραγωγή πλούτου, που δεν θα προέρχεται από κρατικές ενισχύσεις, αλλά από ιδιωτικές επενδύσεις. Ώστε να δώσουμε κίνητρο και πραγματικό λόγο στους εργαζόμενους να μείνουν στη χώρα, και να πείσουμε όσους έχουν φύγει, να επιστρέψουν.

Όχι στα ΑΦΕΝΤΙΚΑ Ναι στους ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ

Στη πολιτική αντιπαράθεση, η κάθε πλευρά προσπαθεί να κατηγορήσει την άλλη για κάποια μειονεκτήματα, ώστε οι δικές της θέσεις να γίνουν πιο εύκολα αποδεκτές από τους ψηφοφόρους.

Έτσι, η δεξιά κατηγορεί την αριστερά ως Μαρξιστική και η αριστερά τη δεξιά ως Φιλελεύθερη-Νεοφιλελεύθερη. ΠΟΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΟΜΩΣ, ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΑΛΛΑΖΟΥΝ. Η κεντρικά καθοδηγούμενη οικονομία η οποία εφαρμόστηκε εν ονόματι του Μαρξισμού, δεν μπόρεσε να θρέψει τους ανθρώπους της.

Η ουσία όμως του Μαρξισμού είναι ο ανθρωπισμός που δεν ξεπερνιέται με τίποτα και θα εκφράζει πάντα την "κοινωνική ισότητα" ως αντίληψη "για αξιοπρεπή ζωή όλων".

Ο φιλελευθερισμός αρχικά ως θεωρία της ελεύθερης οικονομίας ενδιαφερόταν για όσους είχαν στη κατοχή τους τα Μέσα Μαζικής Παραγωγής, δηλαδή τους κεφαλαιούχους.

Με τη καθιέρωση της Δημοκρατίας, τα φιλελεύθερα κόμματα για να κερδίζουν στις εκλογές άρχισαν να εμφανίζουν λαϊκές θέσεις και έτσι το Κράτος με τη πολύπλευρη οικονομική πολιτική αναμειγνύεται δραστικά στα οικονομικά γεγονότα και με την υποστήριξη των εργατικών συνδικάτων η φιλελεύθερη οικονομία εκφράζεται με την "Κοινωνική Οικονομία".

Όλοι πλέον, έχουν αποδεχτεί λίγο πολύ το «Κράτος Πρόνοιας» στο οποίο η οικονομία οφείλει να λειτουργεί με υψηλούς ρυθμούς, για να παρέχει σε όλους τους πολίτες μια αξιοπρεπή δουλειά και όχι να τους καταδικάζουν να ζουν με τις ελεημοσύνες των επιδομάτων.

Από τα παραπάνω αναδεικνύεται ο δρόμος της πόλης των πολιτών στην κοινωνία. Ο διαχωρισμός και η

διαίρεση της πόλης με ομάδες πολιτών αλληλοεξουδετερωμένες, όχι μόνο αποδυναμώνει τη δυναμική της ισχύος των λαϊκών αποκλήσεων αλλά και αυτοκαταργεί την αγωνιστική διάθεση των πολιτών.

Στην εποχή μας οι λαϊκές απαιτήσεις κερδίζουν αν στοχεύουν, από όλους, στη δημοκρατική οργάνωση της οικονομίας.

Δημοκρατική οργάνωση σημαίνει η λαϊκή δυναμική να αντισταθμίζει ισοδύναμα τα μέτρα και τις διαδικασίες που επιβάλλουν οι ισχυροί.

α) Στο κέρδος και στη διοίκηση των επιχειρήσεων να συμμετέχουν ποσοστιαία οι εργαζόμενοι.

β) Τα χρηματιστήρια να επεκταθούν και σε μικρότερες τοπικές επιχειρήσεις, να ελέγχονται κοινωνικά και από τους μετόχους για να μετασχηματιστούν ως φορείς κοινωνικοποίησης των εταιρειών.

γ) Να γίνεται επίσημη κοστολόγηση σε όλα τα στάδια κάθε παραγόμενου προϊόντος και να αναγράφεται επί του προϊόντος η τιμή πώλησης από τον παραγωγό. Με αυτό τον τρόπο, ο πολίτης-καταναλωτής μπορεί να κρίνει όλους τους άπληστους και εκμεταλλευτές.

Τέτοιες διεκδικήσεις, αν κατοχυρωθούν από το σύνολο των πολιτών, οι οικονομίες θα γίνουν ωφέλιμες για όλους και δεν θα έχει ιδιαίτερη σημασία αν η ιδιοκτησία των επιχειρήσεων ανήκει σε ιδιώτες ή το Κράτος.

Ο αγώνας αυτός θα είναι συνεχής όσο υπάρχει αστική κοινωνία.

Μόνο τότε, όταν ο λαός θα τιθασεύσει την αγορά θα μερώνουν και οι ίδιοι οι άνθρωποι.

Τότε, οι κοινωνικές λειτουργίες θα δικαιώνουν το όραμα του "Ανθρωπισμού" από το Μαρξισμό και τις πρακτικές του Φιλελευθερισμού για μια «Κοινωνική Οικονομία».

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Ψηφίζουμε...
ή καταψηφίζουμε...

Ο Έλληνας την οργή και τον φόβο τα έχει στα γονιδιαία του, τα οποία είναι κάτι σαν το προπατορικό αμάρτημα της φυλής. Από τη σύσταση του ελληνικού έθνους - κράτους το 1928, δεν καταφέραμε να συγκροτήσουμε ένα κράτος οργανωμένο και μια κοινωνία ανεξάρτητη και όχι υποταγμένη στους κοτζαμπάσιδες της κάθε εποχής.

Ο συνδυασμός αυτών των δύο, της οργής και του φόβου, έχει ως αποτέλεσμα την ανασφάλεια και οδηγεί τον Έλληνα σε λανθασμένες πολιτικές επιλογές.

Η επιλογή προσώπων και πολιτικών κατευθύνσεων (ιδεολογιών) είναι ταξικό και θεμελιακό δικαίωμα για κάθε πολίτη. Ανατρέχοντας στο παρελθόν θα δούμε ότι οι λανθασμένες πολιτικές επιλογές οδήγησαν τη χώρα σε ακρωτηριασμούς με καταστροφικές συνέπειες (Μικρασιατική καταστροφή, Κύπρος κ.α.).

Από την άλλη, το πάθος του Έλληνα για εκδίκηση, καταλήγει αυτοκαταστροφικό, καθώς ο ίδιος ποτέ δεν πρόταξε το εθνικό συμφέρον από το ατομικό, έχοντας πρωταρχικό στόχο το «βόλεμά» του.

Σήμερα, λοιπόν, ο Έλληνας ταλαντεύεται με ποιούς να πάει και ποιους να αφήσει, αφού βλέπει ότι τίποτα και κανείς δεν του δίνει την ελπίδα. Αποτέλεσμα, ασκεί το εκλογικό του δικαίωμα ως ψήφο διαμαρτυρίας, δηλαδή καταψηφίζει.

Με δεδομένο ότι η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού, δηλαδή μπορεί να αντιμετωπίσει αυτά που προκύπτουν, για να έχουμε αποτέλεσμα, πρέπει να εκλεγούν άνθρωποι έντιμοι και μάχημοι που θα αγωνιστούν ενάντια στο σύστημα. Ψηφίζουμε λοιπόν, ώστε να ξεφύγουμε από τις Συμπληγάδες του νεοφιλελευθερισμού και του λαϊκισμού.

Και να θυμάστε, ότι η ψήφος είναι το ύστατο όπλο του λαού, για να σπάσει τις αλυσίδες του.

N.A.K.

ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΑΡΑ

Περίοδος προεκλογική. Και όσοι αλληλομαχούν για τη νομή της εξουσίας, δεν ενδιαφέρονται να εμφανίσουν έστω και ίχνη πολιτικού προγράμματος, πρόθεση μεταρρυθμιστικών πρωτοβουλιών, κάποια, προσχηματική έστω, ανησυχία για κοινωνικά προβλήματα. Μοιάζει αυτονόητο ότι οι εκλογές γίνονται μόνο για να κερδηθεί η εξουσία και η εξουσία κερδίζεται μόνο αν κερδηθούν οι εντυπώσεις.

Γι' αυτό και μανιασμένη η ανταλλαγή απαξιωτικών χαρακτηρισμών, η προσπάθεια να σπιλωθούν οπωσδήποτε οι αντίπαλοι έστω με αοριστολογίες και υπονοούμενα εγκλήματα καταλήστευσης του κοινωνικού χρήματος. Αδίστακτος πόλεμος εντυπώσεων.

Το πιο ποταπό και απηδές είναι ότι η αντιμαχία έχει δεδομένη, θεσμικά-νομικά εξασφαλισμένη την ατιμωρησία κάθε εγκλήματος των αντιμαχομένων- οπωσδήποτε κάθε πολιτικού (κοινωνικού) κακούργηματος αλλά και κάθε ποινικού (αν υπερβαθούν κάποιες κωμικές προθεσμίες).

Έτσι, οι κατηγορίες που αμοιβαία εκτοξεύονται προεκλογικά ουδέποτε αφορούν κομματικές ασυδοσίες: διορισμούς στο δημόσιο, εξωφρενικούς δανεισμούς του κράτος, υπονόμευση των θεσμών της Δικαιοσύνης, σκόπιμη ανυπαρξία της Δημόσιας Τάξης, δραματική υποβάθμιση της Παιδείας, πρωτογονισμό των ΜΜΕ, εγκατάλειψη των πανεπιστημίων στις κομ-

ματικές νεολαίες και στον τραμπουκισμό.

Η προεκλογική, μανιασμένη αντιμαχία αφορά μόνο λωποδυσίες κομμάτων και κομματάνθρώπων, χρηματισμό τους από το διεθνή ή εγχώριο υπόκοσμο, κρατικές προμήθειες από το παρεμπόριο -η αμοιβαία κατασπίλωση παραμένει, πάντοτε και εκ του ασφαλούς, στο πεδίο της πρόκλησης εντυπώσεων.

Καθλώνεται έντεχνα το ενδιαφέρον των πολιτών στους πόσους και ποιους πολιτικούς εξαγόρασε η Novartis ή η Siemens, πόσους και ποιους κρούσους δημιούργησε το κλείσιμο κρατικών βιομηχανιών, με ποιές ιδιοκτησίες θαλαμηγούς ή αεροπλάνα ταξιδεύουν, ποια μυθώδη δάνεια έδωσαν οι Τράπεζες με δεδομένη την πτώχευση της χώρας.

Στον πόλεμο των εντυπώσεων αυτά τα θέματα ενδιαφέρουν. Κανένας δε μιλάει για τη δημογραφική κατάρρευση του Ελληνισμού. Κανένας για τη θεσμικά επιβεβλημένη επικυριαρχία των Ευρωπαίων «εταιρών» μας στα χώματα που, με πολύ αίμα, ελευθέρωσαν κάποτε οι πρόγονοί μας. Κανένας δεν διανοείται να θέσει, ως πολιτικό πρόβλημα, τη συντηλεσμένη απώλεια της «ψυχής» μας: γλώσσας, ιστορικής συνείδησης, τρόπου αυτοδιοίκησης ή πολιτισμού μας. «Μοιάζουμε να μην ξέρουμε πια γιατί υπάρχουμε, παρά τους αιώνες και τις χιλιετίες πολιτισμού που έχουμε πίσω μας».

Η υποταγή της πολιτικής στην ολοκληρωτική λογική του μάρκετινγκ αποκλείει ερωτήματα που βασανίζουν τους πολίτες.

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (Α΄ περίοδος)

Ξεκινάμε με λίγη μυθολογία, όπως όλα πρέπει να ξεκινάνε. Ποιός ήταν ο Ίωνας και ποιό ήταν το γένος του; Το οικογενειακό του δέντρο ξεκινάει από τον Δευκαλίωνα και την Πύρρα, γιο του Προμηθέα και κόρη Επιμηθέα -του αδελφού του Προμηθέα-. Όπως σίγουρα έχετε ακούσει ο Δευκαλίωνας και η Πύρρα ήταν οι μόνοι άνθρωποι που ειδοποιήθηκαν για τον επερχόμενο κατακλυσμό που θα εξαπέλυε ο Δίας, με σκοπό να εξαφανίσει το παρηκμασμένο και ανήθικο πλέον, ανθρώπινο γένος. Αφορμή σε αυτό στάθηκε η ύβρις του Λυκάωνα και των υιών του, που ο πρώτος θυσίασε αγόρι προς τιμήν του και τιμωρήθηκε μετατρεπόμενος σε λύκο, ενώ τα παιδιά του δε δίστασαν να προσφέρουν στον ίδιο το Δία, που τους επισκέφτηκε μεταμορφωμένος σε ταξιδιώτη, εντόσθια του ενός αδερφού τους, ανακατεμένα με κασίκας και αρνιού. Το κατάλαβε ο Δίας, αναποδογύρισε το τραπέζι κι όταν επέστρεψε στον Όλυμπο αποφάσισε να δώσει τέλος σε αυτό το γένος των ανήθικων ανθρώπων. Ο Δευκαλίωνας και η Πύρρα όμως ειδοποιήθηκαν εγκαίρως από τον Προμηθέα και επέζησαν του κατακλυσμού που διήρκησε 9 ημέρες. Για να μην τα πολυλογούμε λοιπόν, ο Δευκαλίωνας και η Πύρρα απέκτησαν έναν γιό, τον Έλληνα. Αυτός παντρεύτηκε τη νύμφη Ορσηίδα κι από αυτήν απέκτησαν 3 παιδιά. Τον Αίολο, τον Ξούθο και το Δώρο. Ο Ξούθος εγκαταστάθηκε στην Αττική μετά την κατηγορία για κλοπή από τα αδέρφια του και παντρεύτηκε την κόρη του βασιλιά Ερεχθέα της Αθήνας, την Κρέουσα. Η Κρέουσα του χάρισε δύο γιούς τον Ίωνα και τον Αχαιο. Κατά τον αθηναϊκό μύθο ο Ίωνας ήταν γιός του Απόλλωνα και μεγάλωσε στο μαντείο των Δελφών.

Κάποτε λοιπόν ο Ίωνας επέστρεψε στην Αττική, κατά το μύθο τον έφερε ο Ξούθος, ενώ κατά άλλους γύρισε ως πολέμαρχος για να βγάλει τους Αθηναίους από τη δύσκολη θέση, επειδή ο τότε βασιλιάς τους ήταν μαλθακός στα πολεμικά. Έτσι ο Ίωνας ήταν ο πρώτος πολέμαρχος κι από την εγκατάστασή του και ύστερα οι κάτοικοι της Αττικής ονομάζονται Ίωνες. Ήταν η πρώτη μεταβολή του πολιτεύματος, η δημιουργία του θεσμού του πολέμαρχου, γιατί μέχρι τότε υπεύθυνος για όλα ήταν ο βασιλιάς και κανένας άλλος.

Επίσης ο Ίωνας ήταν ο πρώτος που χώρισε τους Αθηναίους σε 4 φυλές. Μία φυλή για κάθε εποχή του χρόνου και με κάθε φυλή να έχει τον φυλο-βασιλιά της. Κάθε φυλή είχε 3 τριτύες, όσοι είναι οι μήνες της κάθε εποχής. Κάθε τριτύα είχε 30 φρατρίες, όσες είναι και οι ημέρες κάθε μήνα. Τέλος κάθε φατρία αποτελείται από

30 γένη και κάθε γένος από 30 άνδρες. Αυτή ήταν η πρώτη ομαδοποίηση των κατοίκων της Αττικής, που έδειξε το δρόμο και στους μελλοντικούς μεταρρυθμιστές. Αυτά έκανε ο Ίωνας, ο απόγονος του Έλληνα.

1.) ΘΗΣΕΑΣ – Ο ΠΡΩΤΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΚΛΙΝΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΛΟ ΛΑΟ

Λίγη ακόμη μυθολογία για να δούμε ποιό ήταν το γένος του Θησέα και πώς γινόταν η μοιρασιά της εξουσίας κατά την περίοδο των βασιλέων.

Όταν ανέλαβε όμως ο Θησέας τα πράγματα άλλαξαν.

Απέδειξε όμως πως ήταν νομοταγής άρχων, ξεκινώντας μια πολιτική συνοικισμού, που αποτέλεσε τη βάση της μετέπειτα αθηναϊκής ευμερίας.

Ήταν ο πρώτος βασιλιάς που απέκλινε προς

ρίπου ως εξής:

Υπήρχε ολιγαρχία:

Τα δημόσια αξιώματα καταλαμβάνονταν βάσει της αριστοκρατικής καταγωγής ή του πλούτου. ολόκληρη η γη ανήκε σε λίγους όποιος ήθελε να καλλιεργεί έπρεπε να καταβάλει μίσθωμα στον μεγαλοκτηματία όποιος δεν κατάφερε να τον εξοφλήσει γινόταν δούλος κι αυτός και τα παιδιά του όλα τα δάνεια συνάπτονταν με υποθήκη την ελευθερία

οι φτωχοί, οι γυναίκες και τα παιδιά τους ήταν δούλοι των πλουσιών κι ονομάζονταν πελάτες ή εκτήμοροι.

Υπήρχαν λοιπόν μακροχρόνιες διαμάχες μεταξύ των πλουσιών-ευγενών και του απλού λαού.

ΔΡΑΚΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ

Στα τέλη του 7ου αιώνα π.Χ. ήταν φανερό πλέον ότι η Αθήνα είχε ανάγκη από νέους νόμους, γιατί τους παλιούς τους ερμήνευε κατά βούληση η ολιγαρχία. Ανέθεσαν λοιπόν στον Αθηναίο Δράκοντα το 624 π.Χ. να νομοθετήσει. Οι νόμοι του γράφτηκαν σε μαρμάρινες πλάκες και τοποθετήθηκαν στην αγορά. Οι πλάκες αυτές ονομάστηκαν θεσμοί.

Οι νόμοι όμως του Δράκοντα ήταν υπερβολικά σκληροί.

Παρόλαυτά διαχώρισε το φόνο εκ προμελέτης με το φόνο εξ'αμελείας, πράγμα πρωτοποριακό. Πέραν όμως από τους νόμους του, ο Δράκοντας έκανε και

κοινωνικές και πολιτειακές μεταρρυθμίσεις.

Επίσης ο Δράκων συγκρότησε και Βουλή με 400 + 1 πολίτες. Η επιλογή γινόταν από ένα σώμα πολιτών με κλήρωση, που είχαν κλείσει τα 30 τους χρόνια, ενώ κανείς δεν επιτρεπόταν να εκλεγεί δεύτερη φορά στο ίδιο αξίωμα, αν προηγουμένως δεν είχαν περάσει από αυτό όλοι οι πολίτες.

Ένα επίσης πρωτοποριακό για την εποχή του -αλλά και για σήμερα όπως φαίνεται- μέτρο ήταν να θεσπίσει πρόστημο σε όποιον έλλειπε από τη βουλή ανάλογο του εισοδήματός του:

οι πεντακοσιομέδιμνοι πλήρωναν 3 δραχμές
οι ιππείς 2 δραχμές
και οι ζευγίτες 1 δραχμή

Τέλος έδωσε εποπτικό ρόλο στη βουλή του Άρειου Πάγου. Πιο συγκεκριμένα:

Ήταν φύλακας των νόμων

Επέβλεπε τους αξιωματούχους ώστε να κυβερνούν σύμφωνα με τους νόμους

Κάποιοι που θεωρούσε πως αδικήτω, μπορούσε να το καταγγείλει στον Άριο Πάγο, υποδεικνύοντας το νόμο κατά παράβαση του οποίου αδικήτω.

τον απλό λαό κι εγκατέλειψε τη μοναρχική διακυβέρνηση. Έκανε τις εξής κινήσεις:

Διέλυσε όλες τις τοπικές κυβερνήσεις και τους παραχώρησε ένα κοινό βουλευτήριο και ένα Πρυτανείο. Ύστερα ένωσε τα προάστια με την πόλη και τις κτήσεις προς το νότο.

Χώρισε τον πληθυσμό της Αθήνας σε 3 τάξεις: τους Ευπατρίδες, αυτούς δηλαδή που είναι αντάξιοι της πατρικής γης,

τους Γεώμορους, οι αγρότες δηλαδή, που καλλιεργούσαν τη γη κι αποτελούσαν τη ραχοκοκαλιά του κράτους,

και τους Δημιουργούς, τους τεχνίτες δηλαδή, που υπερείχαν σε αριθμό και ήταν διαφόρων ειδών, όπως μάντις, μαραγκοί, γλύπτες, χειρούργοι κι άλλοι.

Τέλος ο Θησέας ήταν ο πρώτος βασιλιάς που έκοψε νόμισμα.

ΑΡΧΑΪΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μετά το θάνατο του Θησέα κι αφού πέρασαν πολλές γενιές κατώτερων από αυτών αρχόντων, το πολιτεύμα των Αθηνών είχε διαμορφωθεί πε-

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (Β' περίοδος)

Ο ΣΟΛΩΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΗΜΙΣΜΕΝΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ

Νομοθετικό Έργο του Σόλωνα

Χώρισε τους πολίτες σε 4 τάξεις, ανάλογα με το εισόδημά τους: τους πεντακοσιομέδμηνους, τους ιπείς ή τριακοσιομέδμηνους, τους ζευγίτες και τους θήτες. Από τις 3 πρώτες τάξεις όρισε να εκλέγονται όσοι ασκούν τις σημαντικότερες εξουσίες, δηλαδή των 9 αρχόντων, των ταμίων, των πωλητών κι άλλων.

Οι θήτες είχαν μόνο συμμετοχή σε λαϊκές συνελεύσεις και λαϊκά δικαστήρια

Ο Σόλωνας όρισε να αναδεικνύονται με κλήρωση οι άρχοντες από ένα κατάλογο υποψηφίων που εκλέγονται από κάθε φυλή. Για το θεσμό των 9 αρχόντων κάθε φυλή πρότεινε από 10 υποψηφίους και η κλήρωση γινόταν ανάμεσα σε αυτούς.

Ίδρυσε επίσης τη βουλή των 400, εκατό από κάθε φυλή κι ανέθεσε στη βουλή του Άρειου Πάγου να ελέγχει την τήρηση των νόμων και να παραμείνει φύλακας των νόμων όπως ήταν και πριν.

Πρώτο και σπουδαιότερο, η απαγόρευση του δαισισμού με ενέχυρο την ελευθερία

Δεύτερο, το δικαίωμα που έδωσε σε όποιον ήθελε να υποβάλει αγωγή υπέρ των αδικουμένων.

Τρίτο, έδωσε το δικαίωμα έφεσης στο λαϊκό δικαστήριο – πράγμα που έδωσε μεγάλη δύναμη στο λαό.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΟΛΩΝΑ Ο ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ – ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΛΛΑ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

Διοικούσε την πόλη με μετριοπάθεια και μάλλον ως πολιτικός παρά ως τύραννος. Γενικά ήταν φιλόφρων, πρᾶος και φιλέσπλαχνος στους παραβάτες και μάλιστα δάνειζε χρήματα στους απόρους για τις ιδιωτικές τους εργασίες, ώστε να συντηρούνται όσο καλλιεργούσαν τη γη. Ταυτόχρονα όμως αύξησε τα δικά του έσοδα, γιατί εισέπρατε ως φόρο το ένα δέκατο της σοδείας (τη λεγόμενη δεκάτη).

Το σπουδαιότερο από όσα λένε γι' αυτόν είναι η αγάπη του προς το λαό και η φιλάνθρωπία του. Εκείνο που ήθελε είναι να διευθετεί όλα τα ζητήματα σύμφωνα με τους νόμους, χωρίς να διεκδικεί κανένα πλεονέκτημα για τον εαυτό του.

Ο ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ – Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Οι Μεταρρυθμίσεις του Κλεισθένη

Εως τότε έργο της βουλής ήταν να προετοιμάζει αυτά που θα συζητούσε η εκκλησία του δήμου. Πλέον η εκκλησία του δήμου μπορούσε να επικυρώσει ή να ακυρώσει αποφάσεις καταδίκης σε θανατική ποινή τις οποίες είχε πάρει ο Άρειος Πάγος.

Από κοινωνικής άποψης, το σημαντικότερο μέτρο ήταν η πολιτικογράφηση όλων των μετοίκων και των απελευθερωμένων, με αποτέλεσμα μεγάλος αριθμός κατοίκων της Αττικής να αποκτήσει δικαιώματα Αθηναίου πολίτη. Για την εκλογή των στρατηγών όρισε να εκλέγεται ένας από κάθε φυλή κι αρχηγός του στατού να είναι ο πολέμαρχος. Για την εκλογή των αρχόντων όρισε να γίνεται με κλήρωση, ενώ ως τότε ήταν αιρετοί.

Για να προστατέψει το πολίτευμα από την πιθανότητα επιβολής τυραννίδας, απομάκρυνε από την κορυφή της πολιτείας τον επώνυμο άρχοντα και τον αντικατέστησε με έναν απλό βουλευτή από τους 500, ο οποίος επιλέγεται με κλήρο κι αλλάζει κάθε μέρα κι όχι κάθε χρόνο.

Άλλο ένα μέτρο για την προστασία του πολιτεύ-

ματος του εξοστρακισμού είχε ως εξής:

Οι κάτοικοι της Αττικής μπορούσαν να γράψουν πάνω σε ένα όστρακο το όνομα όποιου θεωρούνταν απειλή για το πολίτευμα. Αν οι ψήφοι έφταναν τις 6000 τότε ο άνθρωπος αυτός εξοριζόταν από την Αθήνα για 10 χρόνια, χωρίς όμως να χάσει ούτε τα πολιτικά του δικαιώματα, ούτε την περιουσία του, δεδομένου ότι μπορούσε να επιστρέψει νωρίτερα με την ίδια διαδικασία ή με το πέρας των δέκα ετών.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

Παρακινούσε μόνο τους Αθηναίους να δανείσουν από ένα τάλαντο στον καθένα από τους πιο πλούσιους πολίτες κι έπειτα να αυτοί δαπανούσαν το ποσό αυτό με ικανοποιητικό τρόπο η δαπάνη να επιβαρύνει την πόλη, ειδάλως να απαιτηθεί η επιστροφή των χρημάτων από εκείνους που τα είχαν δανειστεί. Και παίρνοντας τα χρήματα με αυτούς τους όρους, ναυπήγησε τις 100 τριήρεις με τις οποίες ναυπήγησαν οι Αθηναίοι ενάντια των Περσών στη Σαλαμίνα λίγα χρόνια αργότερα.

ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΥΠΟ ΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ

Ως τότε λοιπόν έτσι προχώρησε η πόλη, αναπτυσσόμενη σιγά σιγά μαζί με τη δημοκρατία.

Προστάτες του δήμου εκείνη την εποχή ήταν ο Αριστείδης, και ο Θεμιστοκλής. Ο Θεμιστοκλής διακρινόταν για την ικανότητά του στα πολεμικά, ενώ ο Αριστείδης ασχολούνταν με τα πολιτικά και ξεχώριζε ανάμεσα στους σύγχρονούς του για το αίσθημα δικαιοσύνης του. Γι' αυτό και οι Αθηναίοι χρησιμοποιούσαν τον έναν ως στρατηγό και τον άλλο ως σύμβουλο. Έτσι μολονότι ήταν αντίπαλοι, διηύθυναν από κοινού την ανοικοδόμηση των τοιχών.

Όταν πια τα πράγματα είχαν ανακάμψει και είχαν συγκεντρωθεί πολλά χρήματα, ο Αριστείδης άρχισε να παρακινεί τους πολίτες να γίνουν ηγεμόνες της συμμαχίας κι αφήνοντας τους αγρούς, να εγκατασταθούν στο άστυ.

Κι έδωσαν στο λαό τα μέσα να ζει άνετα, όπως τους είχε εισηγηθεί ο Αριστείδης, γιατί από τους φόρους, τους δασμούς και τις συμμαχικές εισφορές συντηρούνταν πολλοί.

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΕΦΙΑΛΤΗ ΚΑΙ Η ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ.

Καθώς αυξανόταν η δύναμη του λαού έγινε προστάτης του δήμου ο Εφιάλτης.

Πρώτα από όλα καθάρισε πολλούς από τους Αρεοπαγίτες. Έπειτα στέρησε από τη βουλή του Αρείου Πάγου όλα τα πρόσθετα προνόμια που την καθιστούσαν θεματοφύλακα του πολιτεύματος και παραχώρησε κάποια από αυτά στη βουλή των 500, άλλα στο δήμο κι άλλα στα δικαστήρια. Σε όλα αυτά συνυπαίτιος στάθηκε ο Θεμιστοκλής.

Μετά από δύο χρόνια, οι πολίτες άκουσαν τον Περικλή κι αποφάσισαν να μην παρέχουν πολιτικά δικαιώματα παρά μόνο σε εκείνους που είχαν και τους δυο γονείς τους Αθηναίους

Και ύστερα ανέλαβε την ηγεσία του λαού ο Περικλής και το πολίτευμα έγινε ακόμη πιο δημοκρατικό. Διότι αφαιρέσε μερικές εξουσίες από τον Άρειο Πάγο με αποτέλεσμα να αποκτήσει ο λαός μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και να πάρει όλη την εξουσία στα χέρια του.

Ο Περικλής δέχτηκε τη συμβουλή του Δαμωνίδη από την Οία, δηλαδή να δίνει στο λαό αυτά που του ανήκαν Έτσι καθιέρωσε το δικαστικό μισθό.

Ο Περικλής, διαθέτοντας την επιβολή που υπερούσε από το κύρος του και την πνευματική του υπεροχή και επειδή είχε αποδειχτεί αναμφισβήτητα εντελώς αδωροδόκτητος, δεν ήταν το πλήθος που του επέβαλε τις αποφάσεις, αλλά περισσότερο αυτός το καθοδηγούσε. Και αυτό, γιατί η πολιτική του δύναμη δεν προερχόταν από άπρεπες πηγές, ώστε να νιώθει την ανάγκη να τους μιλά κολακευτικά, αλλά το κύρος του τού έδινε τη δυνατότητα να λέει σε ορισμένα θέματα τα αντίθετα, ώστε να προκαλεί την οργή τους.

Και για όσο ο Περικλής ήταν προστάτης του δήμου τα πράγματα πήγαιναν καλύτερα, όταν πέθανε όμως ο Περικλής, έγιναν πολύ χειρότερα.

Αν η Αθήνα κατάφερε να φτάσει σε τέτοιο σημείο ακμής την εποχή του Περικλή ήταν γιατί η σχέση πόλης-πολίτη ήταν αλληλένδετες. Ένας υπεύθυνος και σωστά διαμορφωμένος πολίτης τοποθετεί το καλό του συνόλου πάνω από το δικό του συμφέρον, επειδή καταλαβαίνει ότι αν το σύνολο δεν ευημερεί, μακροπρόθεσμα ούτε ο ίδιος θα ευημερεί. Και πάνω από όλα καταλαβαίνει ότι η δική του συμβολή είναι σημαντικότερη.

Η δημοκρατία χρειάζεται υπεύθυνους πολίτες. Πολίτες που να αναλαμβάνουν το μερίδιο της ευθύνης τους για όσα γίνονται.

Και από την άλλη μεριά, η πολιτεία οφείλει να σέβεται τους πολίτες της και να φροντίζει για το καλό όλων. Να δίνει σε όλους χωρίς διάκριση το δικαίωμα να μορφωθούν και να αναπτυχθούν ως προσωπικότητες. Να παρέχει ευκαιρίες για όλους και να στηρίζεται στην αξιοκρατία.

Καθένας έχει μια θέση, ανεξάρτητα από το ποια είναι αυτή, στην οποία μπορεί να αποδώσει καλύτερα και να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο.

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (Γ' περίοδος)

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται από τους Βουλευτές με πενταετή θητεία, με μέγιστο 2 θητείες.

Ο Πρόεδρος δεν μπορεί πλέον να λύσει το Κοινοβούλιο, να απολύσει την Κυβέρνηση, να παύσει άρθρα του Συντάγματος ή να κηρύξει κατάσταση πολιορκίας, χωρίς την αντίστοιχη υπογραφή του Πρωθυπουργού ή του αντίστοιχου Υπουργού. Για να κηρύξει δημοψήφισμα χρειάζεται την έγκριση της Βουλής.

Ο Πρωθυπουργός είναι συνήθως ο αρχηγός του κόμματος που ελέγχει την απόλυτη πλειοψηφία των Βουλευτών.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα, ο Πρωθυπουργός είναι το ισχυρότερο πρόσωπο του ελληνικού πολιτικού συστήματος και προτείνει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας το διορισμό ή την παύση των Υπουργών.

Το Υπουργικό Συμβούλιο περιλαμβάνει όλους τους Υπουργούς, οι οποίοι διορίζονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας μετά από πρόταση του Πρωθυπουργού.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Η Βουλή των Ελλήνων εκλέγεται με καθολική ψηφοφορία όλων των πολιτών άνω των 18 ετών.

Ο παρών εκλογικός νόμος ορίζει ένα πολύπλοκο σύστημα ενισχυμένης αναλογικής εκπροσώπησης που δεν ευνοεί τη δημιουργία μικρών κομμάτων και επιτρέπει κοινοβουλευτική πλειοψηφία ακόμη και αν το πρώτο σε ψήφους κόμμα δεν έλαβε την απόλυτη πλειοψηφία της λαϊκής ψήφου.

Ο εκλογικός νόμος μπορεί να αλλάξει με απλή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, ενώ ο νέος εκλογικός νόμος δεν εφαρμόζεται στις επόμενες εκλογές αλλά στις μεθεπόμενες, εκτός αν (ο νόμος) ψηφιστεί από πλειοψηφία $\frac{2}{3}$ των Βουλευτών.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Η δικαστική εξουσία στην Ελλάδα χωρίζεται σε πολιτικά, ποινικά και διοικητικά δικαστήρια.

Στην ελληνική δικαιοσύνη υπάρχουν τρία ανώτατα δικαστήρια: ο Άρειος Πάγος, το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Τα δικαστήρια αυτά αποτελούνται από επαγγελματίες δικαστές, που έχουν αποφοιτήσει από την Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών. Οι πρόεδροι και αντιπρόεδροι των τριών ανώτατων δικαστηρίων επιλέγονται από το Υπουργικό Συμβούλιο μεταξύ των εν ενεργεία μελών του κάθε ανώτατου δικαστηρίου.

ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ;

Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Μην πανικοβάλεσε. Έχουμε δημοκρατία. Υπάρχουν απλά μερικές διατάξεις που καλό είναι να τις έχεις στο μυαλό σου. Όπως:

Με πλειοψηφία 151 βουλευτών αλλάζουν τα σύνορα της χώρας.

Πότε θα μάθουμε πώς να είμαστε πολίτες, πώς θα αποβάλουμε τον μιμητισμό, τον κομματισμό, πώς θα συνειδητοποιήσουμε ότι η υπεράσπιση του έθνους, της πατρίδος μας δεν είναι ένα απλό σλόγκαν, αλλά τα θεμέλια του σπιτιού μας που θα κληρονομήσουν τα παιδιά μας, δεν επιτρέπετε σαν λαός να ανεχόμαστε και να διαιωνίζουμε μια εγκληματική συμπεριφορά απέναντι στον κίνδυνο της πατρίδος μας, με συμπεριφορές ποδοσφαιρικές, κομματικές, θρησκευτικές και ιδεολογικές.

Άρθρο: 27 Παράγραφος 1.

Με πλειοψηφία 151 βουλευτών ξένα στρατεύματα εγκαθίσταται στη χώρα.

Άρθρο: 27 Παράγραφος 2.

Με πλειοψηφία 180 βουλευτών εκχωρούνται συνταγματικές αρμοδιότητες σε διεθνή όργανα.

Άρθρο: 28 Παράγραφος 2

Με πλειοψηφία 151 βουλευτών γίνεται περιορισμός της εθνικής κυριαρχίας.

Άρθρο: 28 Παράγραφος 3.

Απαγορεύεται πρόταση νόμων από τους πολίτες που δεν είναι Βουλευτές ή μέλη της κυβέρνησης.

Άρθρο: 73 Παράγραφος 1.

Απαγορεύονται δημοψηφίσματα με πρωτοβουλία πολιτών.

Άρθρο: 44 Παράγραφος 2.

Μόνο η Βουλή αναθεωρεί το Σύνταγμα.

Άρθρο: 110 Παράγραφος 2.

Η κάθε κυβέρνηση μπορεί να αλλάξει όπως θέλει τον εκλογικό νόμο.

Άρθρο 54 Παράγραφος 1.

Η κάθε κυβέρνηση μπορεί να αλλάξει όπως θέλει το νόμισμα της χώρας.

Άρθρο 80. Παράγραφος 2.

Και φυσικά ο νόμος περί ευθύνης υπουργών που ψηφίστηκε τον Απρίλιο του 2011 προβλέπει τη δυνατότητα, η Βουλή να αναθέσει σε Τριμελές Γνωμοδοτικό Συμβούλιο, τον νομικό έλεγχο των στοιχείων της κατηγορίας και την αξιολόγηση της βασιμότητάς τους.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Υπάρχει μια γλάστρα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Υπάρχει μια υπερεξουσία, ο Πρωθυπουργός και υπάρχουν και οι επιλογές του, δηλαδή οι υπουργοί του. Κανένας έλεγχος δεν

ασκείται πέραν της διορισμένης δικαστικής αρχής από τον εκάστοτε πρωθυπουργό. Απουσιάζει παντελώς η έννοια του ελέγχου από τους απλούς πολίτες, πόσο μάλλον η έννοια της τυχαίας επιλογής πολιτών σε οποιαδήποτε εξουσία.

Κατά «περίεργο τρόπο», το ίδιο κοινοβουλευτικό σύστημα υπάρχει σε όλες σχεδόν τις «πολιτισμένες χώρες» και είναι αυτό που επιτρέπει στα πολυεθνικά κεφάλαια να εξαγοράζουν με νόμιμο τρόπο επιρροή ή μερίδιο επιρροής όποτε αυτά κρίνουν συμφέρον.

Άρα λοιπόν δημοκρατία στις μέρες μας είναι οι ίσες ευκαιρίες που έχει το πολυεθνικό κεφάλαιο να ελέγξει τις πολιτικές κι άλλες εξελίξεις στο κρατίδιο που έχει ένα τύπου-κοινοβουλευτικό σύστημα. Οι πολιτικοί αρχηγοί επιλέγονται και διαμορφώνονται σε συγκεκριμένα κολλέγια.

Μεγαλύτερη αυταπάτη από το να έχουμε καθαρά οικονομικά αιτήματα, ταξικά όπως έχουν επικρατήσει να τα λέμε, δεν υπάρχει. Πρέπει να ζητάμε πολιτικά δικαιώματα. Πρέπει να απαιτήσουμε οι πολίτες να συμμετέχουν στη διακυβέρνηση της πολιτείας.

Τι είναι πιο επικίνδυνο για το αφεντικό σου αλήθεια: να του κλείσεις το εργοστάσιο για 20 μέρες ή να καθίσεις απέναντί του στο διοικητικό συμβούλιο με ίση ψήφο;

Πώς θα αλλάξει ο κόσμος;

Ένας είναι ο τρόπος

Αλλάζοντας τη συνείδησή σου, αλλάζεις και τη συμπεριφορά σου. Αλλάζοντας τη συμπεριφορά σου, επηρεάζεις και τους γύρω σου. Τους επηρεάζεις είτε το θέλουν είτε όχι. Αυτή είναι η πηγή της αλλαγής. Ο εαυτός σου. Ο Θησέας είχε το νήμα της Αριάδνης για οδηγό. Βρες το αόρατο αυτό νήμα ... μέσα σου κι ακολούθησέ το μέχρι το τέλος...

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ & ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΠΟΥΛΥΩΗ

Η συμβολή των οικογενειακών επιχειρήσεων στην παγκόσμια οικονομία είναι εξαιρετικά σημαντική και ορισμένες από τις μεγαλύτερες παγκοσμίως επιχειρήσεις είναι οικογενειακές (Volkswagen, BMW, Samsung, Roche, Cargill, Berkshire Hathaway κ.α.).

Σύμφωνα με το European Family Business Federation, στην Ευρώπη υπάρχουν περισσότερες από 14 εκατ. Οικογενειακές επιχειρήσεις που προσφέρουν 60 εκατ. θέσεις εργασίας στον ιδιωτικό τομέα και αντιπροσωπεύουν το 55%-90% (αναλόγως της χώρας) του συνολικού αριθμού των επιχειρήσεων.

Είναι γεγονός πως ένα από τα φλέγοντα και αμφιλεγόμενα ζητήματα είναι κατά πόσο η απόδοση είναι υψηλότερη ή χαμηλότερη εκείνης των μη οικογενειακών.

Όμως, τα τελευταία χρόνια, η έρευνα στρέφεται περισσότερο στην απάντηση του ερωτήματος «υπό ποιες προϋποθέσεις είναι δυνατόν οι οικογενειακές επιχειρήσεις να επιτύχουν υψηλότερα οικονομικά αποτελέσματα και να συμβάλουν τα μέγιστα στο κοινωνικό σύνολο;». Ποια είναι τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, που μπορούν να αποτελέσουν τα ανταγωνιστικά τους πλεονεκτήματα;

- «ΥΠΟΜΟΝΕΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ»: Οι μέτοχοι-μέλη της οικογένειας έχουν συνήθως μακροπρόθεσμο ορίζοντα και είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν βραχυπρόθεσμες αποδόσεις με στόχο τη μέγιστη μακροπρόθεσμη αύξηση της αξίας της επιχείρησης.

- ΊΔΙΕΣ ΠΗΓΕΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ (financial capital) : Σε δύσκολες περιόδους στηρίζουν την επιχείρηση τους χρησιμοποιώντας οικογενειακά κεφάλαια, προσφέροντας δωρεάν προσωπική εργασία και ελαχιστοποιώντας τις καταβολές μερισμάτων.

- ΨΥΧΛΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ (social capital): Οι προσωπικοί δεσμοί και οι σχέσεις εμπιστοσύνης που αναπτύσσονται μεταξύ των μελών της οικογένειας αλλά και μεταξύ της οικογένειας και τρίτων (εργαζομένων, προμηθευτών, πελατών, τραπεζών) αποτελούν ένα σημαντικό κεφάλαιο που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά.

- ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ (human capital): Η οικογένεια δίνει μεγάλη στην εκπαίδευση και ανάπτυξη των μελών της επόμενης γενιάς και επενδύει πόρους (χρόνο, χρήμα, συναισθήματα) για την ολοκληρωμένη κατάρτιση τους και την καλλιέργεια των δεξιοτήτων τους, ώστε να

αποκτήσουν όλα τα απαιτούμενα προσόντα και κίνητρα για την ανάδειξη τους σε μελλοντικούς ηγέτες. Επίσης, η αρμονική και συνεργατική συνύπαρξη της προηγούμενης και της επόμενης γενιάς στην επιχείρηση, βασισμένη στην αμοιβαία εμπιστοσύνη, διευκολύνει σημαντικά τη μεταβίβαση της άρρητης γνώσης (tacit knowledge) από γενιά σε γενιά, η οποία μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό παράγοντα υψηλής απόδοσης και ανταγωνιστικότητας της επιχείρησης.

- ΚΟΙΝΟ ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΑΞΙΕΣ: Ο κοινός στόχος και οι αρχές που διαμορφώνουν μία κυρίαρχη κουλτούρα μεταξύ των μελών μιας οικογένειας και αλλάζουν από γενιά σε γενιά συμβάλουν καθοριστικά στη διαμόρφωση μιας ισχυρής εταιρικής κουλτούρας.

- Η ΤΑΥΤΙΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ: Η προσήλωση στη διατήρηση της φήμης και ακεραιότητας και το υψηλό αίσθημα κοινωνικής ευθύνης έχει παρατηρηθεί ότι συχνά συντελούν στην προσφορά προϊόντων ή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας και αποτυπώνονται στο έμπρακτο ενδιαφέρον για εργαζομένους και πελάτες.

- ΧΑΜΗΛΑ Η ΜΗΔΕΝΙΚΑ ΚΟΣΤΗ «ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΗΣ (agency theory), η ευθυγράμμιση συμφερόντων και στόχων μεταξύ των μελών της οικογένειας που εμπλέκονται στην ιδιοκτησία και στη διοίκηση της επιχείρησης εκμηδενίζει τα σχετικά κόστη και δυναμικά οδηγεί την οικογενειακή επιχείρηση σε υψηλότερες αποδόσεις σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις όπου διαπιστώνονται συγκρουόμενα συμφέροντα μεταξύ μετόχων και διακιούντων.

Θα πρέπει ωστόσο να επισημάνει κανείς ότι η διαμόρφωση, η διατήρηση και η ενίσχυση των ανωτέρω ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων μιας οικογενειακής επιχείρησης προϋποθέτουν την αποτελεσματική διαχείριση των προκλήσεων που εμφανίζονται καθώς αυξάνεται η πολυπλοκότητα της επιχείρησης και της οικογένειας. Ενδεικτικά αναφέρονται οι ακόλουθες σημαντικές προκλήσεις:

- Επιδίωξη ατομικών συμφερόντων μελών της οικογένειας που ασκούν τη διοίκηση σε βάρος των υπολοίπων μετόχων.

- Διαχείριση μεταβατικών περιόδων, κυρίως διαδοχής, σε διοίκηση ή και ιδιοκτησία .

- Ασάφεια ρόλων και απουσία ισχυρού πλαισίου οργάνωσης και διοίκησης της επιχείρησης .

- Διαχείριση ελλείψεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο, όταν τα μέλη της επιχείρησης στερούνται των κατάλληλων προσόντων και δεξιοτήτων ή όταν επιδιώκονται νέοι στρατηγικοί στόχοι που απαιτούν νέες δεξιότητες.

- Διαχείριση ελλείψεων σε κοινωνικό κεφάλαιο όταν οι συνθήκες της αγοράς αλλάζουν και πρέπει να επιδιωχθούν νέες στρατηγικές κατευθύνσεις, που απαιτούν τη δημιουργία και καλλιέργεια νέων σχέσεων, πέραν των ήδη θεμελιωμένων.

- Διαχείριση συγκρούσεων, λόγω απόκλισης επιμέρους συμφερόντων, στόχων, προσδοκιών και επιθυμιών.

- Ενίσχυση επιχειρηματικού πνεύματος και ενθάρρυνση νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και επενδύσεων σε στρατηγικές διαφοροποίησης.

Συνεπώς, για την επιτυχημένη διαχείριση των προκλήσεων και την ανάδειξη των ισχυρών πλεονεκτημάτων των οικογενειακών επιχειρήσεων, είναι σημαντικό να αναπτυχθεί το κατάλληλο πλαίσιο διακυβέρνησης, που θα ταιριάζει στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και στις ανάγκες της συγκεκριμένης οικογενειακής επιχείρησης και θα διέπει όχι μόνο την επιχείρηση, αλλά και την οικογένεια και την ιδιοκτησία.

Για να αναπτυχθεί και να ευημερήσει μια οικογενειακή επιχείρηση, θα πρέπει, επιπροσθέτως, να στρέψει την προσοχή της στην ανάπτυξη και θέσπιση κανόνων οικογενειακής διακυβέρνησης, οι οποίοι θα συμβάλουν στην αποφυγή συγκρούσεων, στην εξισορρόπηση των αναγκών της επιχείρησης και των απαιτήσεων της οικογένειας και στη διαφανή και αποτελεσματική διαδικασία λήψης αποφάσεων .

Είναι εξαιρετικά σημαντικό οι οικογένειες να ενεργούν προληπτικά, βλέποντας στο μέλλον και προσπαθώντας να προλάβουν τις αρνητικές συνέπειες της αδράνειας, καθώς συχνά, όταν διαπιστωθεί και αποδειχθεί στη πράξη ότι χρειάζονται δομές ορθής διακυβέρνησης, είναι πλέον πολύ αργά.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Ο όρος Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη, για όσους δε γνωρίζουν, αναφέρεται στις πρωτοβουλίες που αναπτύσσουν οι οργανισμοί (ιδιωτικοί ή δημόσιοι) με σκοπό να συμβάλουν στην επίλυση κοινωνικών ή περιβαλλοντικών ζητημάτων. Οι πρακτικές εσωτερικής Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης αφορούν κυρίως θέματα επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό, (με θέματα που αφορούν στην υγεία, στην ασφάλεια, στη μόρφωση), ενώ αυτές της εξωτερικής Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης αφορούν στην επέκταση της ευθύνης της εταιρείας απέναντι στην τοπική κοινότητα και το ευρύ κοινό.

Αν σκεφτούμε λίγο βαθύτερα θα δούμε ότι η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη είναι το είδος της επικοινωνίας που δεν αγγίζει μόνο το μυαλό του καταναλωτή, αλλά περνάει πρώτα απ' την καρδιά του. Δηλαδή, συνειδητά επιλέγουμε με την αγορά μας να βοηθάμε, έστω έμμεσα, τη κοινωνία, το περιβάλλον, να αποτελούμε μέρος ενός 'ανώτερου σκοπού' για το κοινό καλό, παράλληλα όμως να απολαμβάνουμε τα οφέλη από το προϊόν που αγοράσαμε. Από την άλλη, μια επιχείρηση σίγουρα θα προτιμούσε να είναι επικερδής και να αυξήσει τις πωλήσεις της, μέσω μιας καλής επικοινωνίας και συγχρόνως να βοηθούσε την κοινωνία. Το συμπέρασμα λοιπόν είναι ότι μέσω των ενεργειών Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης, καλλιεργείται μια αμφίδρομη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ του κοινού και της εταιρείας, που όσο μεγαλώνει η κοινωνική δράση της, τόσο μεγαλώνει και η προτίμηση του καταναλωτή προς την ίδια την εταιρεία.

ΜΟΥΚΑΜΑΝΤ ΓΙΟΥΝΟΥΣ Ο τραπεζίτης των φτωχών

Ο «τραπεζίτης των φτωχών» εξηγεί ότι η τράπεζα του δανειοδοτεί με γνώμονα αποκλειστικά την οικονομική κατάσταση των ανθρώπων. Και στη βάση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης-γι' αυτό και η Grameen Bank δεν έχει «κόκκινα» δάνεια.

- Μπορείτε να περιγράψετε συνοπτικά πως λειτουργεί το microfinance; Από πού προέρχονται τα απαιτούμενα κονδύλια; Πως επιλέγονται οι δανειολήπτες; Πως εξασφαλίζονται οι πιστωτές; Υπάρχουν μη εξυπηρετούμενα δάνεια σε μικροχρηματοδοτήσεις;

- «Βασική μας αρχή είναι ότι δεν χρειάζεται οι άνθρωποι να έρθουν στην τράπεζα. Η τράπεζα πρέπει να φτάσει σε αυτούς. Τα δάνεια χορηγούνται μόνο για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων που παράγουν εισόδημα και αποπληρώνονται εντόκως με εβδομαδιαίες καταβολές. Οι μικροπιστώσεις συνήθως απευθύνονται στις γυναίκες και δεν απαιτείται καμία εγγύηση για να χορηγηθούν. Είναι μια δανειοδότηση που βασίζεται στην καλή πίστη.

Όλα τα κεφάλαια της Grameen Bank προέρχονται από τους πελάτες της που της εμπιστεύονται τις οικονομίες τους. Διότι όλοι μπορούν να καταθέσουν χρήματα στην Grameen Bank. Από τους καταθέτες χορηγούνται τα δάνεια στους φτωχούς που δεν χρειάζεται να προσκομίσουν κανένα νομικό έγγραφο για

Πόσο δίκιο είχε ο Κικέρων...

Ο πτωχός, εργάζεται.
Ο πλούσιος, τον εξμεταλλεύεται.
Ο στρατιώτης, προστατεύει και τους δύο.
Ο φορολογούμενος, πληρώνει και για τους τρεις.
Ο απαισιόπιστος, σημεταλλεύεται και τους τέσσερις.
Ο μεθύστακας, πίνει στην υγεία και των πέντε.
Ο τραπεζίτης, εξαπατάει και τους έξι.
Ο διατηγόρος, αγοράζει εξυγελώντας και τους επτά.
Ο γιατρός, σκοτώνει και τους οκτώ.
Ο νεκροθάφτης, θάβει και τους εννέα.
Ο πολιτικός, ζει σε βάρος και των δέκα.

να πάρουν τα χρήματα. Είναι ζήτημα εμπιστοσύνης και η επιλογή γίνεται με βάση το επίπεδο της φτώχειας. Όσο φτωχότερος είσαι τόσο μεγαλύτερη είναι η προτεραιότητα σου για να δανειοδοτηθείς. Επίσης, δεν απαιτείται καμία προϋπόθεση εμπειρίας για να δικαιούσαι χρηματοδότηση. Το γεγονός ότι είσαι φτωχός είναι το καλύτερο επιχείρημα για να πάρεις το δάνειο. Όσο για «κόκκινα» δάνεια, όντως υπάρχουν. Αλλά κάνουμε πολύ συντηρητικές προβλέψεις για αυτά καθώς τα δάνεια που χορηγεί συνολικά η Grameen Bank εξυπηρετούνται σε ποσοστό που ξεπερνά το 97%. Τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια είναι βασικά δάνεια που χρειάζονται για να αποπληρωθούν περισσότερο χρόνο από όσο αρχικά είχε οριστεί.»

«Τα μικροδάνεια χρειάζονται σε όλες τις χώρες, ειδικά οι τράπεζες δεν δανείζουν χρήματα σε ανθρώπους με χαμηλά εισοδήματα».

«ΤΑ ΜΙΚΡΟΔΑΝΕΙΑ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΔΕΝ ΔΑΝΕΙΖΟΥΝ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΕ ΧΑΜΗΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ»

ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΦΟΡΙΑ	Αριθμός οφειλετών		Ληξιπρόθεσμη οφειλή (εκατ.€)	
	Αριθμός οφειλετών	% επί συνόλου	Ληξιπρόθεσμη οφειλή (εκατ.€)	% επί συνόλου
Έως 10 €	536.330	13,19	0,9	0,00
10,1 € έως 50 €	338.072	8,32	9,8	0,00
50,1 € έως 500 €	1.344.749	33,08	296,1	0,30
500,1 € έως 2.000 €	944.602	23,24	917,1	0,90
2.001 € έως 3.000 €	190.945	4,70	468,5	0,40
3.001 € έως 5.000 €	199.765	4,91	773,4	0,70
5.001 € έως 10.000 €	210.589	5,18	1.475,4	1,40
10.001 € έως 20.000 €	131.016	3,22	1.833,9	1,80
20.001 € έως 50.000 €	91.438	2,25	2.821,6	2,70
50.001 € έως 100.000 €	34.367	0,85	2.390,4	2,30
100.001 € έως 150.000 €	12.283	0,30	1.494,4	1,40
150.001 € έως 300.000 €	12.577	0,31	2.626	2,50
300.001 € έως 1.000.000 €	10.003	0,25	5.295,2	5,10
1.000.001 € έως 1.500.000 €	1.971	0,05	2.395,4	2,30
1.500.001 € έως 10 εκατ. €	4.810	0,12	17.866	17,10
10 εκατ. € έως 100 εκατ. €	1.154	0,03	29.547,3	28,30
100,1 εκατ. € και άνω	79	0,00	34.153,7	32,70
ΣΥΝΟΛΟ	4.064.750		104.365	100,00

ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ: Ομοιότητες και Διαφορές

Η πρώτη κατοχική κυβέρνηση ορκίστηκε στις 30 Απριλίου 1941, με πρωθυπουργό το στρατηγό Γεώργιο Τσολάκογλου – τον ίδιο που, λίγες μέρες νωρίτερα, είχε υπογράψει το πρωτόκολλο συνθηκολόγησης του ελληνικού στρατού στο μέτωπο της Ηπείρου. Σε διάγγελμα του προς το λαό, αμέσως μετά το διορισμό του (29/4/1941), ο Τσολάκογλου διακηρύσσει πως αντλεί τη νομιμότητα του από τη βούληση «όλων των Στρατηγών και Αξιωματικών του αγωνισθέντος Ελληνικού Στρατού». «Εντολή και μοναδικός προορισμός» του, ξεκαθαρίζει, είναι η «αποκατάσταση της ησυχίας και της τάξεως, τη συγκαταθέσει των δυνάμεων κατοχής» ο δε πληθυσμός καλείται να τον «ακολουθήσει» στο έργο της «αναστηλώσεως της φιλάττης Πατρίδος» (ΦΕΚ 1941/Α/146).

Επί της ουσίας, η κυβέρνηση Τσολάκογλου θυμίζει περισσότερο μηχανισμό προστασίας των συλλογικών συμφερόντων της κάστας των επαγγελματιών στρατιωτικών, τους οποίους η διάλυση του ελληνικού στρατού είχε αφήσει ξεκρέμαστους: αξιωματικό «τακτοποιούνται» σε επισιτιστικά γραφεία, νομαρχίες και άλλες δημόσιες υπηρεσίες: βαθμοφόροι «αποσπώνται» στη Χωροφυλακή μετά το κλείσιμο της σχολής τους οι ευέλπιδες εισάγονται αυτοδίκαια στο Πολυτεχνείο.

Η ΚΡΙΣΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ

Η πολύνεκρη πείνα του 1941-42, όταν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι πέθαναν σε όλη τη χώρα (απέλεσμα της αποδιάρθρωσης των συγκοινωνιών, της περιορισμένης σποράς του προηγούμενου φθινοπώρου, του ναυτικού αποκλεισμού και –πάνω απ' όλα– της αρπαγής των όποιων αποθεμάτων από τα κατοχικά στρατεύματα), έδωσε τη χαριστική βολή στη δημόσια εικόνα του καθεστώτος.

Κληρονόμος των τρομοκρατικών μηχανισμών της 4ης Αυγούστου και «εταίρος» της χιτλερικής Νέας Τάξης, το καθεστώς ευθύς εξαρχής έθεσε «την αποκατάσταση της ησυχίας και της τάξεως» στο επίκεντρο των καθηκόντων του.

Οι οδηγίες Τσολάκογλου προς τους επάρχους, νομάρχες και κοινοτάρχες της Μακεδονίας (23/8/41) είναι από αυτήν την άποψη διαφωτιστικές: «Όταν παρίσταται ανάγκη επιβολής του Κράτους του Νόμου δια καταναγκαστικών μέτρων», προστάζει, «μη διστάζετε να ζητήσετε τη συμβολή των αρχών της Κατοχής, όταν τα διατιθέμενα παρ' υμίν όργανα καθίστανται ανεπαρκή ή ανίκανα να επιβάλουν την τάξιν και να εφαρμόσουν τα υπό της Κυβερνήσεως διατασσόμενα μέτρα».

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΩΔΙΝΕΣ

Η ώρα της κρίσης για την πρώτη δωσιλογική κυβέρνηση ήρθε το καλοκαίρι του 1942, όταν η ανάπτυξη του διεκδικητικού κινήματος στις πόλεις και η εμφάνιση του αντάρτικου στην ύπαιθρο πιστοποίησαν την ολοκληρωτική αποκοπή της από την κοινωνία.

Στις 18 Αυγούστου 1942, επτά πολιτικοί αρχηγοί (Θεμιστοκλής Σοφούλης, Γεώργιος Καφαντάρης, Στυλιανός Γονατάς, Δημήτριος Μάξιμος, Γεώργιος Παπανδρέου, Ιωάννης Ράλλης, Θεόδωρος Πάγκαλος) καλούν με επιστολή τους τον Τσολάκογλου να απαιτήσει από τις γερμανικές αρχές «τη διακοπήν ή έστω την αναστολήν επί χρονικόν τι διάστημα» της καταβολής των «δαπανών κατοχής», προκειμένου να αποφευχθεί η «οικονομική συντριβή του τόπου».

Η απόφαση του να παραιτηθεί πάρθηκε για πρώτη φορά στις 29 Αυγούστου και επιβεβαιώθηκε στις 24 Οκτωβρίου, όταν κατέστη σαφής η αποτυχία του Γκοττζαμάνη να πείσουν τη Ρώμη και το Βερολίνο να περιορίσουν τις απαιτήσεις τους. Στις 15 Νοέμβρη 1942 Τσολάκογλου αντικαταστάθηκε άτυπα από τον αντιπρόεδρο του, Κων/νο Λογοθετόπουλο, και στις 2 Δεκεμβρίου η παραίτηση του επισημοποιήθηκε με την προσχηματική επίκληση «λόγων υγείας».

Καθηγητής γυναικολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, παντρεμένος με Γερμανίδα και άκρως γερμανόφιλος ο ίδιος, ο Λογοθετόπουλος κλήθηκε να καλύψει όπως όπως την κραυγαλέα πλέον κρίση νομιμοποίησης του καθεστώτος.

Η βραχύβια θητεία του Λογοθετόπουλου θα σηματοδοτήσει από το αποκορύφωμα της Αντίστασης στην πρωτεύουσα: την παλλαϊκή εξέγερση του Φεβρουαρίου-Μαρτίου 1943 που απέτρεψε την αναγκαστική στρατολογία Ελλήνων εργατών για την πολεμική βιομηχανία του Ράιχ.

Στους τέσσερις μήνες της πρωθυπουργίας του Λογοθετόπουλου, Γερμανοί και Ιταλοί επικυρίαρχοι θα συνεχίσουν τις βολιδοσκοπήσεις για τον προσεταιρισμό μιας εγχώριας προσωπικότητας που θα είναι ικανή να συνασπίσει στο πλευρό του ένα μέρος του παλιού πολιτικού κόσμου στο όνομα της καταπολέμησης του «κομμουνιστικού κινδύνου».

Οι σημαντικότερες όμως διαπραγματεύσεις διεξάγονται με τον Ιωάννη Ράλλη, γόνο παλιάς πολιτικής οικογένειας και ηγετικό στέλεχος της συντηρητικής πτέρυγας του Λαϊκού Κόμματος που στις 7 Απριλίου 1943 σχηματίζει την Τρίτη -και τελευταία- κατοχική κυβέρνηση.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ

Η συγκρότηση της κυβέρνησης Ράλλη αποτελεί καθοριστική τομή στην εξέλιξη του εγχώριου δωσιλογισμού, καθώς επιχειρεί να αποτυπώσει θεσμικά την ανάδυση ενός ενιαίου «εθνικόφρωνος» χώρου.

Με δεδομένη την αρνητική για τους κατακτητές τροπή του πολέμου, αυτό που έχει πρωταρχική σημασία δεν είναι η όποια συμβολή στη συμμαχική νίκη αλλά η καταπολέμηση του εσωτερικού εχθρού και η πάση θυσία αποτροπή της επικράτησης του ΕΑΜ την επαύριο της Απελευθέρωσης.

Όντως την άνοιξη του 1943 η Ελλάδα γνωρίζει τη σαρωτική ανάπτυξη του αντάρτικου στην ύπαιθρο και την αδιαμφισβήτητη επικράτηση του ΕΛΑΣ στο εσωτερικό της Αντίστασης. Σε ένα άλλο επίπεδο, η σχετική σταθεροποίηση της επισιτιστικής κατάστασης των αστικών κέντρων, χάρη κυρίως στη βοήθεια του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού. Επισχύνει τις δυνατότητες της δωσιλογικής κυβέρνησης να ελέγξει τα τμήματα εκείνα της κοινωνίας που η πείνα του 1941-42 τα είχε οδηγήσει στην αυτονομία απλό την αδύναμη –τότε– κεντρική εξουσία.

Στο ιδεολογικό πεδίο ο μετασχηματισμός του επίσημου κρατικού λόγου είναι προφανής, τα γερμανικά στρατεύματα παύουν να είναι ο κατακτητής και μετατρέπονται σε ευεργετικό σύμμαχο στον αγώνα κατά του «διεθνούς μπολσεβικισμού», του «πανσλαβισμού» και της «προδοτικής» σύμπραξης των Αγγλοαμερικανών με τις ορδές της στέπας.

Η αλλαγή αυτή συμβολίζει με την αντίστοιχη μετάλλαξη της ναζιστικής προπαγάνδας που από την επιθετική επαγγελία μιας Νέας Τάξης αναδιπλώνεται σταδιακά.

Αποστολή του πληρεξούσιου του γερμανικού

ΥΠΕΞ για τα Βαλκάνια, Χέρμαν Νοϊμπάκερ, όπως αποτυπώνεται σε διαταγή του ίδιου του Χίτλερ (29/10/1943) είναι «να αντιμετωπίσει τον κομμουνιστικό κίνδυνο με ενιαίο κι συντονισμένο τρόπο» οργανώνοντας «τις εθνικές αντικομμουνιστικές δυνάμεις και κατευθύνοντας πολιτικά τη συμμετοχή τους στον αγώνα κατά των κομμουνιστικών συμμοριών».

Η ιδεολογική και πολιτική τομή ολοκληρώνεται στο νομοθετικό επίπεδο με τη θέσπιση σειράς δραστικών διατάξεων κατά του εσωτερικού εχθρού και στο οργανωτικό με την εκκαθάριση και αναδιοργάνωση των σωμάτων ασφαλείας, που υπάγονται πλέον απευθείας στον «Αρχηγό των SS και της [ναζιστικής] Αστυνομίας στην Ελλάδα». Κυρίως όμως με τη συγκρότηση των Ταγμάτων Ασφαλείας, ένοπλου σχηματισμού που υπάγεται επίσης στα Ες Ες μέσω των υπουργείων Ασφαλείας και Εθνικής Αμύνης της κυβέρνησης Ράλλη.

Η ΕΞΟΡΙΣΤΗ «ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ»

Η κυβέρνηση Ράλλη «παρέδωσε» την εξουσία στις 12 Σεπτεμβρίου 1944, λίγες ώρες πριν από την αποχώρηση της Βέρμαχτ. Στο αποχαιρετιστήριο διάγγελμα του «χαιρέτισε» το τέλος της Κατοχής δηλώνοντας «...έτοιμος να λογοδοτήσω ενώπιον παντός αρμοδίου» (ΦΕΚ 1944/Α/242).

Διαφορετική στάση επέλεξε ο σκληρός πυρήνας των συνεργατών του. Ακολουθώντας τη Βέρμαχτ στην υποχώρησή της, σχημάτισαν στην Αυστρία «εξόριστη κυβέρνηση» με την ονομασία «Ελληνική Εθνική Επιτροπή» και επικεφαλής τον αντιπρόεδρο του Ράλλη, Έκτορα Τσιρονίκο παλιό τραπεζίτη και βιομήχανο στην τσαρική Ρωσία ο οποίος στα τέλη της Κατοχής κατείχε πέντε υπουργεία.

Η ΛΕΙΨΗ ΤΙΜΟΡΙΑ

- Ο Τσολάκογλου καταδικάστηκε σε θάνατο, κυρίως για την πρωτοβουλία του να συνάψει ανακωχή, αλλά δεν τουφεκίστηκε. Πέθανε το 1948 από λευχαιμία.

- Λογοθετόπουλος και Ράλλης καταδικάστηκαν σε ισόβια. Ο Ράλλης πέθανε στη φυλακή στις 26/10/1946, ο ημιπέσημος όμως χαρακτήρας της κηδείας του προκάλεσε τις διαμαρτυρίες ακόμα και της βρετανικής κυβέρνησης. Ο Λογοθετόπουλος είχε ήδη καταφύγει στη Γερμανία από όπου εκδόθηκε το 1946. Αποφυλακίστηκε το 1952 και πέθανε το 1961.

- Σε θάνατο καταδικάστηκαν –ερήμην- και οι δύο οικονομικοί «υπερπυργιοί» των κατοχικών κυβερνήσεων, Τσιρονίκος και Γκοττζαμάνης. Ο πρώτος εκδόθηκε τον Αύγουστο του 1946 από τις αμερικανικές αρχές της Γερμανίας και παρέμεινε στη φυλακή μέχρι το 1952 οπότε αμνηστεύτηκε και πέθανε το 1964 σε ηλικία 82 ετών. Ο δεύτερος αμνηστεύτηκε επίσης το 1952, επέστρεψε από την Ιταλία και το 1954 διεκδίκησε τη δημαρχία της Θεσσαλονίκης αποσπώντας 24,5% και 43,4% στο δεύτερο γύρω. Όταν πέθανε το 1958 κηδεύτηκε με κάθε επισημοτικότητα σε τάφο που παραχώρησε δωρεάν τιμής ένθεν ο Δήμος Θεσσαλονίκης.

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ, ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η γεωργία αποτελεί έναν από τους πλέον ευάλωτους κλάδους καθώς εξαρτάται άμεσα από κλιματικούς παράγοντες όπως είναι η θερμοκρασία, η ηλιοφάνεια και η βροχόπτωση για τη βιωσιμότητά της.

Οι αρνητικές επιπτώσεις στη γεωργία περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων :

- Μείωση στην απόδοση των καλλιεργειών λόγω των ιδιαίτερα υψηλών θερμοκρασιών.
- Αύξηση της ζήτησης του νερού για άρδευση και μείωση στη διαθεσιμότητα του νερού λόγω παρατεταμένων περιόδων ξηρασίας.
- Καταστροφές καλλιεργειών λόγω αύξησης στη συχνότητα και την ένταση των ακραίων καιρικών φαινομένων.

- Μείωση της γονιμότητας των εδαφών και της ποικιλότητας των καλλιεργειών.

- Αύξηση του κινδύνου διάβρωσης των εδαφών λόγω των συχνών εναλλαγών περιόδων ξηρασίας και έντονων βροχοπτώσεων.

- Αύξηση του ρυθμού πολλαπλασιασμού των ασθενειών, παρασίτων και ζιζανίων λόγω της αύξησης της θερμοκρασίας και υγρασίας.

Καταγράφονται έντονες οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στον πρωτογενή τομέα. Το 2018 είχαμε 42% μειωμένη παραγωγή ελαιολάδου στην Ελλάδα, πτώση 30-40% της παραγωγής στα ροδάκινα, ανάλογα με την περιοχή, κάμψη 30% στα καπνά και υποχώρηση 40% στα ακτινίδια ενώ δεν έλειψε και η υποβάθμιση της ποιότητας. Η κλιματική αλλαγή είναι εδώ, τα χρονικά περιθώρια στένεψαν.

Πρέπει να δημιουργηθεί ένα δίκτυο ασφαλείας στο εισόδημα των αγροτών, που θα είναι και από τον ΕΛΓΑ, ο οποίος διαχειρίζεται χρήματα αγροτών, αλλά και από την ΚΑΠ την περίοδο του 2021 και μετά.

Το δίκτυο ασφαλείας πρέπει να περιλαμβάνει και εφαρμογή σύγχρονων τεχνολογιών έτσι ώστε να προβλέπονται στο μέτρο του εφικτού οι καταστροφές και οι δυσμενείς επιπτώσεις από τα ακραία καιρικά φαινόμενα, την ευφυή γεωργία, προκειμένου να προγραμματίζουμε την κάλυψη των αγροτών από την κλιματική αλλαγή.

ΤΡΟΦΙΜΑ ΜΕ ΕΚΠΤΩΣΗ... ΣΤΙΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Τα μεγάλα γράμματα στις συσκευασίες τροφίμων λένε συχνά μισές αλήθειες (και για αυτό ίσως μεγάλα ψέματα) που μπορούν να οδηγήσουν σε ανθυγιεινές επιλογές προϊόντων. Την (?) παρτίδα δεν σώζουν τα ψιλά γράμματα με την αναλυτική καταγραφή των συστατικών κάθε προϊόντος ακριβώς γιατί είναι πολύ ψιλά.

Πόσες φορές δεν έχουμε δει μια συσκευασία τροφίμων που διαφημίζει με μεγάλα γράμματα πως το περιεχόμενο είναι «πλούσιο σε ασβέστιο», «ενισχύει το ανοσοποιητικό σύστημα», «είναι πλούσιο σε φυτικές ίνες», ή στην τάδε βιταμίνη. Οι ισχυρισμοί αυτοί πολλές φορές δεν είναι αβάσιμοι ή ψευδείς αλλά σε αρκετές περιπτώσεις λένε τη μισή αλήθεια. Δηλαδή, μπορεί ταυτόχρονα το ίδιο προϊόν να είναι υπερβολικά «πλούσιο» και σε σάκχαρα, λίπη και αλάτι, με αποτέλεσμα η κατανάλωση του (ιδίως σε μεγάλες ποσότητες) να είναι ανθυγιεινή.

«Δεν μπορεί μια μητέρα στο σούπερ μάρκετ να ακτινογραφεί τα ψιλά γράμματα. Όταν το κουτί βροντοφωνάζει πως έχει πολύ ασβέστιο

Συσκευασίες διαφημίζουν με μεγάλα γράμματα τα πλεονεκτήματά τους, «κρύβοντας» στα ψιλά τα ανθυγιεινά συστατικά

και κάνει καλό στο παιδί της».

«Θα έπρεπε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να έχει θέσει όρια στην περιεκτικότητα σε ζάχαρη, λιπαρά και ειδικά κορεσμένα, αλάτι για όποια τρόφιμα θέλουν να εμφανίσουν διατροφικούς ισχυρισμούς. Οι εταιρείες καταθέτουν φακέλους με πιο μετριοπαθείς ισχυρισμούς και όταν πάρουν την έγκριση υπερβάλουν στη διαφήμιση».

Η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Ενώσεων Καταναλωτών εγκαινιάζει την Κομισιόν γιατί εδώ και δέκα χρόνια δεν έχει τα διατροφικά προφίλ, με τα οποία θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν οι σαθροί ισχυρισμοί που παρουσιάζουν τα ανθυγιεινά τρόφιμα ως υγιεινά.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ:

ΕΧΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ ΤΗ ΛΥΣΗ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕ

«Δεχόμαστε ότι η ποιότητα της διατροφής μας επηρεάζει την υγεία της καρδιάς και του ήπατος. Γιατί λοιπόν η διατροφή –καλή ή κακή– να μην επηρεάζει την υγεία του εγκεφάλου μας;». Σε αυτό το ερώτημα επιχειρεί να απαντήσει η Αυστραλή επιστήμονας Felice Jacka.

Στη διδακτορική της διατριβή το 2010 και έπειτα το 2015, μελετώντας 250 ηλικιωμένους Αυστραλούς, η Jacka κατέληξε στο συμπέρασμα ότι απλώς ακολουθώντας μια πιο υγιεινή διατροφή– χωρίς άλλες τροποποιήσεις στον τρόπο ζωής, όπως η άσκηση, αλλά λαμβάνοντας υπόψη παραμέτρους όπως η εκπαίδευση, το εισόδημα, το σωματικό βάρος και άλλες συμπεριφορές υγείας –μπορεί κανείς να μειώσει ως και 30% τον κίνδυνο κατάθλιψης.

Οι νευρώνες είναι στην ουσία τα κύτταρα του νευρικού μας συστήματος και είναι υπεύθυνοι για την ανταλλαγή σημάτων και μηνυμάτων ανάμεσα στον εγκέφαλο και το υπόλοιπο σώμα.

Οι νευρώνες στον εγκέφαλο μας αναγεννιούνται και πεθαίνουν. Μέχρι τα 50 μας χρόνια θα έχουμε χάσει τους νευρώνες με τους οποίους έχουμε γεννηθεί.

τίωση της ψυχικής υγείας. Τα συμπληρώματα ιχθυελαίου μπορούν να βοηθήσουν μερικούς ανθρώπους με σοβαρή κλινική κατάθλιψη.

«Βάλτε σαρδέλες στη φρυγανιά σας, ή κάποιο σκουμπρί, μύδια, ή –αν το αντέχετε οικονομικά–στρείδια». Τα τρισεκατομμύρια μικροοργανισμών, βακτήρια και ζυμομύκητες που ζουν στο έντερο μας μπορούν να ενισχυθούν αν καταναλώσετε τρόφιμα που έχουν υποστεί ζύμωση, όπως ξινόλαχανο, kimchi και kefir και φυτικές ίνες από πολλές διαφορετικές φυτικές πηγές. Αλλά δεν αρκεί να τρώτε καλά: πρέπει να καταναλώνετε όλα τα θρεπτικά συστατικά και τις ίνες που χρειάζεται το σώμα σας και να αποφεύγετε την αυξημένη κατανάλωση εξευγενισμένων και βαριά επεξεργασμένων τροφίμων. «Οι άνθρωποι τρώνε όλα αυτά τα πράγματα που είναι τοξικά και επιζήμια για την υγεία του εγκεφάλου τους», λέει η Jacka.

Η ίδια είναι πεπεισμένη ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί η σύγχρονη «καταστροφή» της ψυχικής υγείας. Σε αντίθεση με τους περισσότερους παράγοντες κινδύνου για την κατάθλιψη (συμπεριλαμβανομένων των γονιδίων, της φτώχειας, του τραύματος και της κακοποίησης), το φαγητό είναι κάτι που μπορούμε να το τροποποιήσουμε.

«Το γεγονός ότι έχουμε μπροστά στα μάτια μας μια λύση που θα μπορούσε να μειώσει σε ικανοποιητικό βαθμό την κατάθλιψη είναι πραγματικά σημαντικό».

Ανεξάρτητα από το που ζει κανείς, μια διατροφή με πιο παραδοσιακά, προ-βιομηχανικά χαρακτηριστικά, πλούσια σε φυτικές τροφές, σε ψάρια, σε μη εξευγενισμένα άλευρα, με αφθονία προϊόντων που έχουν υποστεί ζύμωση, αλλά φτωχή σε κρέας και χωρίς πρόσθετα βελτιωτικά γεύσης, μια τέτοια διατροφή λοιπόν μειώνει τον κίνδυνο κατάθλιψης. Θα μπορούσε να είναι η μεσογειακή κουζίνα ή η ιαπωνική –που είναι πλούσια σε ψάρια, φύκια, πράσινο τσάι.

Τα λιπαρά οξέα έχουν συνδεθεί με τη βελ-

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΞΑΡΤΗΣΗ

Ως 3 ετών: Καλό είναι τα παιδιά να μην εκτίθενται σε τεχνολογικές συσκευές. Αυτό περιλαμβάνει τα κινητά, τους υπολογιστές και τις τηλεοράσεις.

Από 3 ως 6 ετών: Σε αυτή την ηλικία τα παιδιά μπορούν να εισαχθούν στην τεχνολογία υπό προσεχτική γονική επίβλεψη, για μία ώρα καθημερινά. Ωστόσο, διατηρείστε τα παιδιά σε δραστηριότητες εκτός του υπολογιστή και εφαρμογών με μέσα κοινωνικής δικτύωσης, καθώς η συγκεκριμένη ηλικία αποτελεί σημαντικό στάδιο στην εκμάθηση κοινωνικών δεξιοτήτων και στην ανάπτυξη των διαπροσωπικών σχέσεων.

Από 6 ως 9 ετών: Τα παιδιά χρειάζεται να εξισορροπήσουν την τεχνολογία με την κοινωνική αλληλεπίδραση και τη σωματική εξάσκηση. Εξακολουθεί να υπάρχει η ανάγκη ελέγχου της χρήσης της οθόνης, όπως και ο γενικός κανόνας της αποφυγής των συσκευών πολλαπλών εφαρμογών (laptop, tablet, κινητό) καθώς αυτές είναι πιο δύσκολο να παρακολουθούνται. Στην περίπτωση που αυτό είναι ανέφικτο, τα παιδιά μπορούν να μένουν μπροστά στην οθόνη το πολύ γι δύο ώρες καθημερινά υπό στενή γονική επίβλεψη. Είναι βέβαια πολύ σημαντικό τα παιδιά να συνεχίσουν να συμμετέχουν σε εξωσχολικές δραστηριότητες.

Από 9 ως 12 ετών: Παραμένει ακόμα ο κανόνας «οθόνη μέχρι δύο ώρες καθημερινά» συμπεριλαμβανομένων όλων των συσκευών. Μην επιτρέπετε πρόσβαση σε συσκευές τεχνολογίας σε ιδιωτικούς χώρους του σπιτιού. Επίσης, η

▶ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΤΑΔΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΓΟΝΕΙΣ

χρήση του διαδικτύου καλό είναι να γίνεται με γονική επίβλεψη. Σαφώς, χρειάζεται να τεθούν χρονικά όρια και κανόνες στην είσοδο σε πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης. Σε αυτή την ηλικία, τα παιδιά είναι σημαντικό να λαμβάνουν πνευματικά και σωματικά ερεθίσματα μέσω της ανάγνωσης, της επαφής με τη φύση, της συμμετοχής σε σχολικές και αθλητικές δραστηριότητες, της δημιουργίας φίλων στο σχολείο και του ποιοτικού χρόνου με την οικογένεια.

Παράλληλα, είναι σημαντικό οι γονείς να ελέγχουν ότι τα παιδιά έχουν ολοκληρώσει τις εργασίες του σχολείου και του σπιτιού και ότι εξακολουθούν να συναντιούνται τακτικά με φίλους.

Από 12 ως 18 ετών: Σε αυτές τις ηλικίες οι έφηβοι επιδιώκουν ανεξαρτησία. Σιγά-σιγά οι κανόνες του σπιτιού αλλάζουν, συνήθως γίνονται περισσότερο ελαστικοί καθώς πλέον μπορούν να μείνουν αργότερα έξω ή να συναντηθούν με φίλους ή να μετακινούνται μόνοι τους μέσα στην πόλη. Ως προς αυτά δεν διαφέρει και η χρήση της οθόνης. Δεν είναι εύκολο να τεθούν αυστηροί κανόνες σε αυτή την ηλικία οπότε είναι προτιμότερο να παραχωρηθεί αυτή η ευθύνη στους ίδιους τους έφηβους. Είναι σημαντικό να μάθουν οι έφηβοι να εξισορροπούν το χρόνο οθόνης με χρόνο σε εργασίες για το σχολείο ή στο σπίτι.

Θυμηθείτε ότι οι στερήσεις δεν μπαίνουν για να τιμωρήσουν και να «βασανίσουν» τον έφηβο, αλλά για να τον οδηγήσουν να σκεφτεί καλύτερα τις συμπεριφορές που χρειάζεται να αποφύγει.

Όταν αναθέτετε εργασίες μέσα στο σπίτι παρακολουθήστε ώστε αυτές να ολοκληρώνονται σωστά από τους έφηβους –δώστε και εσείς με τη σειρά σας το καλό παράδειγμα ολοκληρώνοντας πρώτα μια δουλειά που έχετε κι ύστερα να καθίστε μπροστά στην οθόνη. Μην ξεχνάτε ότι οι έφηβοι εξακολουθούν να έχουν ανάγκη από καθοδήγηση και παρουσίαση προτύπων συμπεριφορών. Οι γονείς αποτελούν πάντοτε το κύριο πρότυπο μίμησης σε συνειδητό και ασυνείδητο επίπεδο.

ΣΙΕΣΤΑ Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΤΗΡΙΑΚΗΣ ΠΙΕΣΗΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΜΗ ΜΕ ΤΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ ΜΕ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΥΠΝΟ ΜΙΑΣ ΩΡΑΣ, ΛΕΝΕ ΟΙ ΈΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑΤΡΟΙ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Της **ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΤΣΩΛΗ**

«Μία σιέστα την ημέρα τον καρδιολόγο κάνει πέρα». Σύμφωνα με νέα μελέτη που παρουσιάστηκε στην 68η Ετήσια Συνάντηση του Αμερικανικού Κολεγίου Καρδιολογίας στη Νέα Ορλεάνη, η μεσημεριανή ξεκούραση έστω και για λίγο – για την ακρίβεια έστω και για λιγότερο από μια ώρα- μπορεί να αποτελέσει μια πολύ καλή «αντιυπερτασική συνταγή». Ο κ. Εμμανουήλ Καλλίστρατος, επιμελητής της Καρδιολογικής Κλινικής του νοσοκομείου Ασκληπιείο Βούλας και υπεύθυνος του Ιατρείου Υπέρτασης του συγκεκριμένου νοσοκομείου που αποτελεί κέντρο αριστείας σε ό, τι αφορά την υπέρταση σε ολόκληρη την Ευρώπη, ο οποίος και παρουσίασε τη μελέτη στη Νέα Ορλεάνη, σχετικά με τα άκρωα «χαλαρωτικά» ευρήματα που ευφραίνουν καρδιές.

Τα συμπεράσματα:

Όπως σημείωσε ο κ. Καλλίστρατος, που με τον επιμελητή καρδιολόγο του Ασκληπιείου Βούλας κ. Λεωνίδα Πουλημένο και το συντονιστή διευθυντή της Καρδιολογικής Κλινικής κ. Αθανάσιο Μανώλη ήταν οι κύριοι ερευνητές της μελέτης «ο μεσημε-

ριανός ύπνος φάνηκε ότι αποτελεί ανεξάρτητο παράγοντα που μειώνει την αρτηριακή πίεση σε επίπεδα αντίστοιχα με εκείνα που επιτυγχάνονται μέσω της τροποποίησης άλλων παραγόντων του τρόπου ζωής. Για παράδειγμα, η μείωση της κατανάλωσης αλατιού και αλκοόλ μπορεί να μειώσει την αρτηριακή πίεση κατά 3 ως 5 χιλιοστά της στήλης υδραργύρου (mmHg).

Εμείς είδαμε ότι ο μεσημεριανός ύπνος συνδεόταν με μέση μείωση της αρτηριακής πίεσης της τάξης των 5 mmHg ενώ παράλληλα ενώ παράλληλα για κάθε 60 λεπτά σιέστας, η μέση συστολική πίεση του αίματος (πρόκειται για την αποκαλούμενη “μεγάλη” πίεση, τον πρώτο αριθμό που βλέπουμε στο πιεσόμετρο όταν μετράμε την πίεση μας και αφορά την πίεση που ασκεί το αίμα στα τοιχώματα των αρτηριών καθώς φεύγει από την καρδιά) στη διάρκεια του 24 ωρου έπεφτε κατά 3 mmHg.

Συγκριτικά να αναφέρουμε ότι μια αντιυπερτασική θεραπεία σε χαμηλή δόση συνήθως μειώνει τα επίπεδα της αρτηριακής πίεσης 5 ως 7 mmHg κατά μέσο όρο.

Κλείνοντας ο κ. Καλλίστρατος θέλησε να διαμη-

νύσει «Αν κάποιος μπορεί να πάρει έναν υπνάκο το μεσημέρι, να ξέρι ότι αυτός ο υπνάκος μεταξύ άλλων θα έχει οφέλη και σε ό, τι αφορά την υψηλή αρτηριακή πίεση. Η σιέστα μπορεί εύκολα να αποτελέσει κομμάτι του τρόπου ζωής και σίγουρα δεν κοστίζει τίποτα».

Προσοχή όμως: όταν οι ειδικοί μιλούν για μεσημεριανό υπνάκο, εννοούν πράγματι υπνάκο και όχι... ύπνο διαρκείας. «Αυτό που λέμε είναι ότι είναι καλό να ξεκουράζεται κάποιος αλλά όχι να τεμπελιάζει. Διότι ο πολύς ύπνος κάνει επίσης κακό αφού συνδέεται με προβλήματα όπως η έλλειψη φυσικής δραστηριότητας».

Καλόν υπν(άκ)ο λοιπόν, στην υγεία της καρδιάς σας!

Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΩΣ ΑΙΣΘΗΜΑ

Του **ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ ΤΣΟΥΚΑ**

Μια πρώτη απάντηση είναι ότι οι άνθρωποι δεν είναι υπολογιστικές μηχανές ούτε αλγόριθμοι. Δεν μπορούμε να μετράσουμε γόνιμα-παραγωγικά, ευφάνταστα- σε κάτι αν δεν νιώθουμε ότι έχει σημασία για εμάς. Όπως δεν θα ασκήσεις καλά ένα επάγγελμα αν δεν ενστερνισθείς βιωματικά τις αξίες του, έτσι δεν θα διαβουλευθείς γόνιμα για τη χώρα σου αν δεν την αγαπάς.

Μια δεύτερη απάντηση είναι ότι δίχως τον πατριωτισμό δύσκολα ανθεί η δημοκρατία. Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία προϋποθέτει το «δήμο» - μια αυτοκυβερνώμενη πολιτικά οντότητα, τα μέλη της οποίας βιώνουν το αίσθημα του συνανήκειν.

Αν τα μέλη της δημοκρατικής πολιτείας τα ενώνει μόνο το κοινό συμφέρον, ο συνεταιρισμός τότε δεν θα έχει διάρκεια. Χρειάζεται μια ισχυρότερη συγκολλητική ουσία για κάτι τέτοιο-μια κοινή ταυτότητα.

Η δημιουργία του έθνους-κράτους και η ραγδαία εξάπλωση του από το 19ο αιώνα και μετά καθιέρωσε την κοινή εθνική ταυτότητα ως τη βάση της δημοκρατικής διακυβέρνησης - το έθνος είναι ο κορμός του «δήμου» στο όνομα του οποίου ασκείται η διακυβέρνηση. Από τη στιγμή που δημιουργείται, το έθνος-κράτος, μέσω των εκπαιδευτικών-πολιτιστικών θεσμών του, αναζητεί μια κοινή αφήγηση-επιμελείται τα ιστορικά γεγονότα που τρόπο που υπογραμμίζει

την κοινή καταγωγή, κοινά έθιμα, κοινή αντίληψη. Το έθνος-κράτος έχει ανάγκη να φανταστεί το παρελθόν του για να ακολουθήσει συντεταγμένη την πορεία του στο μέλλον.

Δίχως το συναισθηματικό δεσμό μεταξύ αγνώστων πολιτών, που παρέχει η αίσθηση κοινής ταυτότητας δεν μπορούν να αναληφθούν αμοιβαίες υποχρεώσεις. Το σύγχρονο προνοιακό

τους εμπόρους του αισθήματος, οι οποίοι τον χρησιμοποιούν για να χτίσουν πολιτική σταδιοδρομία. Αγαπάς την πατρίδα σου τόσο φυσιολογικά όσο αγαπάς την οικογένεια σου.

Η κοινή αφήγηση για την πατρίδα λειτουργεί ως πολιτική-ηθική πυξίδα: προσανατολίζει τους πολίτες καθιστώντας αυτονόητο το αίσθημα της αλληλεγγύης προς άγνωστους άλλους, με τους οποίους μοιραζόμαστε κοινή ιστορική καταγωγή. Μαθαίνοντας την αλληλεγγύη σε τοπικό επίπεδο, μπορούμε αργότερα να την επεκτείνουμε και σε άλλους ανθρώπους οι οποίοι δεν αποτελούν μέλη του στενού εθνικού κύκλου μας.

Ο πατριωτισμός σαν αίσθημα δεν αντιστρατεύεται τον κόσμο-πολιτισμό. Μόνο όταν έχεις μπηθεί στις αξίες μιας συγκεκριμένης παράδοσης μπορείς να εκτιμήσεις καθολικές αξίες (π.χ. δικαιοσύνη, ελευθερία, ευζήν κ.λπ.)

Εκτός από την υπερηφάνεια, ο πατριωτισμός καλλιεργεί κι ένα άλλο συναισθημα, το οποίο, αν και αρνητικό, μπορεί να κινητοποιήσει τους πολίτες - τη ντροπή για επιμέρους επιλογές στην κοινότητα. Ο πατριώτης ενοχλείται όταν η χώρα του εκλέγει ένα δημαγωγό ηγέτη, ντρέπεται με την ανάρμοστη συμπεριφορά δημοσίων προσώπων, αισθάνεται απέχθεια για τη διαφθορά, ερυθρία με το διεθνή διασυρμό της χώρας του.

Μόνο όταν ταυτίζεσαι συναισθηματικά με την πατρίδα σου θα νιώσεις και υπερηφάνεια και ντροπή. Και μόνο τότε θα κινητοποιηθείς για τη δημιουργία μιας καλύτερης πατρίδας.

κράτος δημιουργήθηκε ακριβώς στο μέτρο που δημιουργήθηκε το αίσθημα της αλληλεγγύης μεταξύ αγνώστων, πλην ομοεθνών πολιτών. Χωρίς αυτό το συναισθηματικό υπόστρωμα είναι αδιανόητη η αναδιανεμητική οικονομική πολιτική.

Για τους κυνικούς, εφόσον η κοινή αφήγηση του έθνους συνιστά ιστορική κατασκευή, είναι αυθαίρετη, άρα κατεδαφιστέα. Για τους ενεργούς πολίτες, όμως, κάθε κατασκευή είναι μεν φανταστική αλλά, συγχρόνως, είναι μέρος της διαδικασίας του τι θέλουμε να ελπίζουμε- τι θέλουμε να γίνουμε. Ο πατριωτισμός είναι πρωτίστως αίσθημα. Μετατρέπεται σε ιδεολογία από

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL:k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΗ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ
3. ΑΓΟΡΑ	ΑΓΟΡΑ ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρ» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 6.200 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 6.100 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης, τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργιντάνης τηλ. 6971655429
- Κάντανος, Σταθμός ΚΤΕΛ
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων - Καστελλίου - Παλαιόχωρας - Βρυσών

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγουμενίου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμογιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Διοκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου, Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου